

สำเนา

คำฟ้อง

คดีหมายเลขดำที่ ด. 2 / 2560

คดีหมายเลขแดงที่ / 25

ศาลปกครองระยอง

วันที่ 23 เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2560

ระหว่าง

- สมัชชาแปดริ้วเมืองยั่งยืน ที่ 1 กับพวกรวม 9 คน ผู้ฟ้องคดี
- กรมเจ้าท่า ที่ 1, อธิบดีกรมเจ้าท่า ที่ 2
- ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาฉะเชิงเทรา ที่ 3
- นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสนามจันทร์ ที่ 4
- อุตสาหกรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ 5 ผู้ถูกฟ้องคดี

ข้าพเจ้า สมัชชาแปดริ้วเมืองยั่งยืน โดยนายกัญจน์ ทัดติยกุล ผู้ฟ้องคดีที่ 1 อยู่ที่
ต.ปณ.20 ปณ.บางคล้า จ.ฉะเชิงเทรา

ข้าพเจ้า นายกัญจน์ ทัดติยกุล ผู้ฟ้องคดีที่ 2 อายุ 37 ปี อยู่ที่ 3 ซ. 3
(ถนนบางคล้า-แปลงยาว) ต.บางคล้า อ.บางคล้า จ. ฉะเชิงเทรา

ข้าพเจ้า นายสมบัติ รัตนโยธิน ผู้ฟ้องคดีที่ 3 อายุ 67 ปี อยู่ที่ 77/1 หมู่ที่ 6
ต.สนามจันทร์ อ.บ้านโพธิ์ จ.ฉะเชิงเทรา

ข้าพเจ้า นายสนธยา มณีรัตน์ ผู้ฟ้องคดีที่ 4 อายุ 48 ปี อยู่ที่ 18/1 หมู่ที่ 4
ต.สนามจันทร์ อ.บ้านโพธิ์ จ.ฉะเชิงเทรา

- ข้าพเจ้า นายเจริญ จิตอุดมศิลป์ **ผู้ฟ้องคดีที่ 5** อายุ 63 ปี อยู่ที่ 74 หมู่ที่ 6
 ต.สนามจันทร์ อ.บ้านโพธิ์ จ.ฉะเชิงเทรา
- ข้าพเจ้า นายนิത്യ บัญเพ็ง **ผู้ฟ้องคดีที่ 6** อายุ 75 ปี อยู่ที่ 25/1 หมู่ที่ 1
 ต.สับแฉัดศอก อ.บ้านโพธิ์ จ.ฉะเชิงเทรา
- ข้าพเจ้า นายสันชัย นันทพานิช **ผู้ฟ้องคดีที่ 7** อายุ 45 ปี อยู่ที่ 85 หมู่ที่ 6
 ต.สนามจันทร์ อ.บ้านโพธิ์ จ.ฉะเชิงเทรา
- ข้าพเจ้า นายพีระศักดิ์ รวยสำราญ **ผู้ฟ้องคดีที่ 8** อายุ 47 ปี อยู่ที่ 68 หมู่ที่ 6
 ต.สนามจันทร์ อ.บ้านโพธิ์ จ.ฉะเชิงเทรา
- ข้าพเจ้า นายสมนึก เมธาวศิน **ผู้ฟ้องคดีที่ 9** อายุ 76 ปี อยู่ที่ 68 หมู่ที่ 6
 ต.สนามจันทร์ อ.บ้านโพธิ์ จ.ฉะเชิงเทรา

มีความประสงค์ขอฟ้อง

กรมเจ้าท่า **ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1** อยู่ที่ กรมเจ้าท่า 1278 ถนนโยธา แขวงตลาดน้อย
 เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร 10100

อธิบดีกรมเจ้าท่า **ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2** อยู่ที่ กรมเจ้าท่า 1278 ถนนโยธา แขวงตลาดน้อย
 เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร 10100

ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาฉะเชิงเทรา **ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3** อยู่ที่
 สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาฉะเชิงเทรา 25 ถนนสุขเกษม ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัด
 ฉะเชิงเทรา 24000

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสนามจันทร์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 4 อยู่ที่ องค์การบริหารส่วนตำบลสนามจันทร์ อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา 24140

อุตสาหกรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 5 อยู่ที่ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา ถนนจุลละนันทน์ ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา 24000

ในการยื่นฟ้องคดีและการดำเนินกระบวนการพิจารณา ผู้ฟ้องคดีทั้ง 9 คน ได้แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีที่ 2 ถึงที่ 3 เป็นผู้แทนผู้ฟ้องคดี และผู้แทนผู้ฟ้องคดีทั้ง 2 คน ได้มอบอำนาจให้นายสุรัชย์ ตรงงาม และหรือนายอัมรินทร์ สายจันทร์ และหรือนางสาวมัญญา พูลศิริ เป็นผู้รับมอบอำนาจในการยื่นฟ้องคดีและการดำเนินคดีจนถึงที่สุด รวมตลอดถึงการดำเนินการในชั้นบังคับคดีด้วย โดยในการส่งเอกสาร หมายถึง และหรือคำสั่งต่างๆ ของศาลที่จะมีถึงผู้ฟ้องคดีทั้งหมด ขอศาลได้โปรดส่งมาที่ มูลนิธินิติธรรมสิ่งแวดล้อม เลขที่ 505/12 ซอยรามคำแหง 39 ถนนรามคำแหง แขวงพลับพลา เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร 10310 โทรศัพท์ และโทรสารหมายเลข 02-3189439 ซึ่งเป็นที่อยู่ของผู้รับมอบอำนาจทั้ง 3 คน

รายละเอียดของการกระทำข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ เกี่ยวกับการกระทำที่เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนความเสียหายที่พอเข้าใจได้

ข้อ 1. สถานะของผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีที่ 1 เป็นกลุ่มเครือข่ายภาคประชาชน มีชื่อว่า “สมัชชาแปดริ้วเมืองยั่งยืน” เกิดจากรวมตัวขององค์กรชุมชน ได้แก่ เครือข่ายป่าชุมชนรอยต่อ 5 จังหวัดภาคตะวันออก เครือข่ายวนเกษตรป่าตะวันออก เครือข่ายเกษตรกรรมทางเลือกจังหวัดฉะเชิงเทรา กลุ่มเกษตร

อินทรีย์อำเภอสนามชัยเขต กลุ่มคุ้มครองบางคล้า ชมรมลำพูนบ้านโพธิ์ กลุ่มอนุรักษ์ลุ่มน้ำบางปะกง เครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้านตำบลหนองแห้ว เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้จังหวัดฉะเชิงเทราเป็นจังหวัดที่มีความน่าอยู่อย่างยั่งยืน โดยเริ่มดำเนินการภายใต้ชื่อสมัชชาแปดริ้วเมืองยั่งยืนมาตั้งแต่ พ.ศ.2555 มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานเพื่อสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการนโยบายสาธารณะ และเพื่อสนับสนุนให้เกิดทิศทางการพัฒนาที่ยั่งยืนและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน โดยมีภารกิจสำคัญ ประกอบด้วย

- 1) การผลักดันการประกาศใช้ผังเมืองรวมจังหวัดฉะเชิงเทรา
- 2) การผลักดันแม่น้ำบางปะกงให้ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ
- 3) การติดตามตรวจสอบโครงการที่อาจจะส่งผลกระทบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม เช่น โครงการโรงไฟฟ้าถ่านหิน ตำบลเขาหินซ้อน และโครงการโกดังเก็บสินค้าและท่าเทียบเรืออำเภอบ้านโพธิ์

กิจกรรมสำคัญของสมัชชาแปดริ้วเมืองยั่งยืนที่ได้ดำเนินการที่ผ่านมา ได้แก่ การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางและจัดทำผังเมืองรวมจังหวัดฉะเชิงเทรา การจัดงานรวมพลังคนแปดริ้วรักษ์สิ่งแวดล้อม การจัดกิจกรรมตลาดสีเขียวแปดริ้วเมืองยั่งยืน ที่โรงพยาบาลพุทธโสธร และการจัดทำพิมพ์เขียวแปดริ้วเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน **รายละเอียดปรากฏตามเอกสารตัวอย่างการทำกิจกรรมของสมัชชาแปดริ้วเมืองยั่งยืน เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 1**

สำหรับในส่วนของโครงการโกดังเก็บสินค้าและท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้าของบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคปปิตอล จำกัด บริเวณริมแม่น้ำบางปะกง ตำบลสนามจันทร์ อำเภอ

บ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา สมัชชาแปดริ้วเมืองยั่งยืนได้ร่วมติดตามตรวจสอบการอนุมัติอนุญาตโครงการนี้มาตั้งแต่ต้น และได้เป็นผู้ขอใช้สิทธิตามมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2550 ในการประเมินผลกระทบด้านสุขภาพจากกรณีโครงการนี้ด้วย

ผู้ฟ้องคดีที่ 2 ถึงที่ 9 เป็นประชาชนที่มีภูมิลำเนา หรือประกอบอาชีพอยู่ในพื้นที่ ตำบลสนามจันทร์ ตำบลบ้านโพธิ์ ตำบลสิบเอ็ดศอก อำเภอบ้านโพธิ์ และตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งเป็นบริเวณใกล้เคียงกับพื้นที่ตั้งโครงการโกดังเก็บสินค้าและท่าเรือขนถ่ายสินค้า ของบริษัทอิสเทิร์น ที พี เค แอ็คทีฟ จำกัด และหรือแม่น้ำบางปะกง และเป็นสมาชิกเครือข่ายของ “สมัชชาแปดริ้วเมืองยั่งยืน” ผู้ฟ้องคดีที่ 1 ซึ่งเกิดจากการรวมตัวของประชาชนในจังหวัดฉะเชิงเทราที่ต้องการขับเคลื่อนให้จังหวัดฉะเชิงเทราเป็นเมืองที่น่าอยู่อย่างยั่งยืน

ข้อ 2. สถานะและอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 คือ กรมเจ้าท่า มีฐานะเป็นกรมและมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมเจ้าท่า กระทรวงคมนาคม พ.ศ. 2558 มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทยและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยมีสำนักความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมทางน้ำ เป็นหน่วยงานในสังกัด มีอำนาจหน้าที่ ดำเนินการเกี่ยวกับการควบคุมการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดมิให้ล่วงล้ำลำน้ำหรือกีดขวางทางเดินเรือ **รายละเอียดปรากฏตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมเจ้าท่าฯ เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 2**

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 คือ อธิบดีกรมเจ้าท่า มีฐานะเป็น “เจ้าท่า” และมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ และการอนุญาตให้ขุดลอกร่องน้ำทางเรือเดิน

ตามมาตรา 3 มาตรา 117 และมาตรา 120 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 คือ ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาจะเชิงเทรา ได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมเจ้าท่าให้เป็น “เจ้าท่า” และมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาอนุญาต การปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำท่าเทียบเรือ สำหรับเทียบเรือขนาดไม่เกิน 20 ตันกรอส ที่ไม่อยู่ในบังคับ ต้องทำการวิเคราะห์หรือประเมินใดๆ ตามกฎหมายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และ เชื้อนกันน้ำเซาะ(ป้องกันตลิ่ง) ในพื้นที่จังหวัดจะเชิงเทรา ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือ ในน่านน้ำไทย พ.ศ.2456 ประกอบกับคำสั่งกรมเจ้าท่าที่ 430/2554 เรื่อง มอบหมายข้าราชการใน สังกัดเป็น “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 ในการพิจารณา อนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ รายละเอียดปรากฏตามคำสั่งกรมเจ้าท่าที่ 430/2554

เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 3

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 4 คือ นายกองค้การบริหารส่วนตำบลสนามจันทร์ มีฐานะเป็น เจ้าพนักงานท้องถิ่น และมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาออกใบอนุญาตและควบคุมกำกับดูแลการ ก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเคลื่อนย้ายอาคาร ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 5 คือ อุตสาหกรรมจังหวัดจะเชิงเทรา ได้รับมอบหมายจาก ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมให้มีฐานะเป็น “ผู้อนุญาต” และมีอำนาจหน้าที่พิจารณาออกใบอนุญาต ประกอบกิจการโรงงานที่ตั้งอยู่ในเขตท้องที่ จังหวัดจะเชิงเทรา ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และคำสั่งกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ 246/2552 เรื่องมอบหมายให้อุตสาหกรรมจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติโรงงานพ.ศ. 2535 รายละเอียดปรากฏตามคำสั่งกระทรวง อุตสาหกรรมที่ 246/2552 เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 4

ข้อ 3. ความเป็นผู้เดือดร้อนเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนเสียหายโดย ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ของผู้ฟ้องคดี อันเกิดจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีทั้งหมดเป็นประชาชนและกลุ่มเครือข่ายของประชาชนที่มีภูมิลำเนา ประกอบอาชีพ และหรืออยู่อาศัยใน ตำบลสนามจันทร์ ตำบลบ้านโพธิ์ ตำบลสิบเอ็ดตอก อำเภอ บ้านโพธิ์ และตำบลบางคล้า อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งเป็นหมู่บ้านหรือตำบล ผู้ฟ้อง คดีส่วนใหญ่อยู่บริเวณรอบพื้นที่โครงการโกดังเก็บสินค้าและท่าเรือขนถ่ายสินค้า ประกอบอาชีพ เกษตรกรรมเลี้ยงกุ้ง เลี้ยงปลา ใช้น้ำจากแม่น้ำบางปะกงมาเลี้ยงสัตว์ โดยผู้ฟ้องคดีและประชาชน ในชุมชนบริเวณใกล้เคียงมีวิถีชีวิตที่ผูกพันอยู่กับแม่น้ำบางปะกงมาตั้งแต่รุ่นบรรพบุรุษ ต่อเนื่อง มาถึงปัจจุบันในหลาย ๆ ด้าน เช่น การจับสัตว์น้ำเพื่อบริโภคและขาย ใช้น้ำจากมาทำเป็นดับจาก ขยาย ลูกจากและดอกจากนำมาทำอาหาร นำต้นรุ่มซึ่งเป็นพืชชายเลนมาทำอาหารและขนม ความ อุดมสมบูรณ์ของแม่น้ำบางปะกงจึงเป็นเสมือนแม่น้ำแห่งชีวิตที่คู่อยู่กับวิถีชีวิตของผู้ฟ้อง คดีและ ประชาชนในท้องถิ่นกันมาแต่บรรพบุรุษ

ผู้ฟ้องคดีทั้งหมดขอเรียนว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนเสียหายหรือ อาจจะเดือดร้อนเสียหายโดยไม่อาจหลีกเลี่ยงได้จากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ถึงผู้ถูกฟ้อง คดีที่ 3 ที่ละเลยต่อหน้าที่ตามกฎหมาย ไม่ควบคุมดูแลหรือดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ปล่อยให้ บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคปปิตอล จำกัด เจ้าของโครงการโกดังเก็บสินค้าและท่าเทียบเรือขน ถ่ายสินค้าที่ตั้งอยู่บริเวณริมฝั่งแม่น้ำบางปะกง ตำบลสนามจันทร์ อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัด ฉะเชิงเทรา ปลูกสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งเพื่อใช้เป็นท่าเทียบเรือโดยไม่ได้รับใบอนุญาตให้ปลูกสร้าง สิ่งล่วงล้ำฝั่งแม่น้ำประเภทท่าเทียบเรือโดยถูกต้องตามกฎหมาย และจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 4 ออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร เขื่อน ค.ส.ล. เพื่อป้องกันตลิ่งฝั่งริมแม่น้ำ จำนวน 10 ฉบับ และ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 5 ออกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน สำหรับกิจการเก็บรักษาพืช เมล็ดพืช หรือ

ผลิตผลจากพืชในโกดัง จำนวน 7 ฉบับ ให้แก่บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แค็ปปิตอล จำกัด โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

โดยเชื่อกันตลิ่งที่ใช้เป็นท่าเทียบเรือ และโรงงานโกดังเก็บสินค้าดังกล่าว เป็นส่วนหนึ่งของการประกอบกิจการโครงการโกดังเก็บสินค้าและท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้า ของ บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แค็ปปิตอล จำกัด ตั้งอยู่ริมแม่น้ำบางปะกงในพื้นที่ตำบลสนามจันทร์ อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา บนเนื้อที่ขนาด 430 ไร่ ซึ่งตามแผนการดำเนินโครงการจะมีการก่อสร้างท่าเทียบเรือจำนวน 6 ท่า (ท่า A-F) แต่ละท่าก่อสร้างเป็นรูปตัวที (T) ยื่นเข้าไปแม่น้ำบางปะกง เรียงต่อกันตามแนวริมฝั่งแม่น้ำบางปะกง มีความยาวหน้าท่า 81 เมตร, 66.60 เมตร, 81 เมตร, 81 เมตร, 66.60 เมตร และ 81 เมตร ตามลำดับ คิดเป็นความยาวหน้าท่ารวม 457.2 เมตร ขนาดพื้นที่รวม 5,642 ตารางเมตร และจะมีการก่อสร้างโกดังสินค้าและโรงงานเป็นโครงการต่อเนื่องกันอีก จำนวน 34 อาคาร รวมพื้นที่ใช้สอย 366,526 ตารางเมตร รายละเอียดปรากฏตามใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ เลขที่ 1/2555 ถึงเลขที่ 6/2555 รวม 6 ฉบับ เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 5 และแผนผังแสดงพื้นที่โครงการโกดังเก็บสินค้าและท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้าของบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แค็ปปิตอล จำกัด เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 6 โดยปัจจุบันมีการฟ้องคดีปกครองเพื่อเพิกถอนใบอนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำสำหรับท่าเทียบเรือรูปตัวทีทั้ง 6 ท่า และใบอนุญาตก่อสร้างอาคารสำหรับอาคารทั้ง 34 อาคารดังกล่าวที่ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายด้วย คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด เป็นคดีหมายเลขดำที่ อส. 76/2559 ระหว่าง นายสมบัติ รัตนโยธิน ที่ 1 กับพวกรวม 16 คน ผู้ฟ้องคดี กับผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ 6 ที่ 1 กับพวกรวม 3 คน ผู้ถูกฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีขอเรียนว่า การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ถึงที่ 5 ดังกล่าว มีผลทำให้เกิดการดำเนินโครงการโกดังเก็บสินค้าและท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้า ของบริษัท อีสเทิร์น

ที่ พี เค แคปิตอล จำกัด บริเวณริมแม่น้ำบางปะกงในพื้นที่ตำบลสนามจันทร์ อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และก่อให้เกิดความเดือดร้อนเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดี ชุมชนโดยรอบพื้นที่โครงการ และต่อประโยชน์สาธารณะหรือส่วนรวม โดยเฉพาะต่อระบบนิเวศของแม่น้ำบางปะกง กล่าวคือ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนเสียหาย แบ่งเป็นในระหว่างการก่อสร้าง ได้รับผลกระทบจากเสียงและแรงสั่นสะเทือนจากการปรับถมพื้นที่และการตอกเสาเข็มบริเวณการก่อสร้างโกดังสินค้า ท่าเทียบเรือ และอาคารต่างๆ ที่เป็นส่วนประกอบของโครงการ ทำให้เกิดเสียงดังรบกวนชุมชนบริเวณโดยรอบ และเกิดการฟุ้งกระจายของฝุ่นละอองทั้งจากการขนส่งอุปกรณ์การก่อสร้าง และผู้ฟ้องคดีบางส่วนต้องใช้ประโยชน์จากแม่น้ำบางปะกงในการเพาะเลี้ยงกุ้งก้ามกรามและปลากระพงขาว ซึ่งเป็นสัตว์เศรษฐกิจ โดยน้ำที่ใช้เลี้ยงมาจากลำรางที่ขุดไว้เพื่อเชื่อมกับแม่น้ำบางปะกงเป็นส่วนใหญ่ การก่อสร้างโครงการดังกล่าวจะก่อให้เกิดผลกระทบทางน้ำจากการถมพื้นที่ การตอกเสาเข็ม การทิ้งตะกอน และกิจกรรมก่อสร้างอื่นๆ ทำให้เกิดการฟุ้งกระจายของตะกอนลงไปในน้ำ ทำให้น้ำขุ่น และเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดภาวะน้ำเสียได้ และรวมถึงการระบายน้ำเสียจากพื้นที่ก่อสร้าง ซึ่งอาจมีการปนเปื้อนของเศษตะกอน เศษวัสดุก่อสร้าง น้ำมันจากการล้างเครื่องมือและสารเคมีต่างๆ รวมทั้งน้ำมันจากเครื่องจักรกล และไขมันของน้ำเสียจากที่พักคนงาน ทำให้เกิดการเน่าเสียของน้ำได้ ซึ่งจะทำให้ไม่สามารถนำน้ำจากแม่น้ำบางปะกงที่ปนเปื้อนน้ำมันหรือสารต่างๆ ไปเลี้ยงสัตว์น้ำ เพราะอาจทำให้สัตว์ที่เลี้ยงไว้หรือคนน้ำจมนตายได้ทั้งปอ ทำให้ได้รับความเสียหายจากการสูญเสียรายได้หรืออาจไม่สามารถประกอบอาชีพได้ดังเดิม

สำหรับในด้านการคมนาคม ผู้ฟ้องคดีได้รับหรืออาจได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการใช้ทางสัญจรโดยทั่วไป บนเส้นทางหลวงหมายเลข 3304 และทางหลวงหมายเลข 3312 ที่เป็นถนนเส้นทางหลักในการเดินทางเข้า-ออกพื้นที่โครงการ ซึ่งโดยส่วนใหญ่โครงการจะใช้รถบรรทุกขนส่งวัสดุอุปกรณ์ก่อสร้าง และการขนส่งสินค้า ย่อมก่อให้เกิดผลกระทบจากการขนถ่าย

อุปกรณ์การก่อสร้าง การตกหล่นของเศษวัสดุอุปกรณ์ เช่น เศษหิน ดิน ทราบ เป็นอันตรายต่อร่างกาย จิตใจ ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนโดยทั่วไป รวมถึงอุบัติเหตุทางรถยนต์ ที่จะได้รับ ความเสียหายที่เกิดจากถนนชำรุดเป็นหลุมเป็นบ่อ

ทั้งนี้ ปัจจุบันเริ่มมีการประกอบกิจการของโครงการโกดังคลังสินค้าและท่าเรือขนถ่ายสินค้าแล้ว โดยการก่อสร้างและประกอบกิจการท่าเทียบเรือและโกดังคลังสินค้าขนาดใหญ่เป็นจำนวนมากทั้งสำหรับให้เช่าและดำเนินกิจการเองเพื่อเก็บรักษาและขนถ่ายสินค้าทางการเกษตร ทำให้ผู้ฟุ้งคดีได้รับหรืออาจได้รับความเดือดร้อนเสียหาย ดังนี้

- ผลกระทบจากการเกิดฝุ่นละอองและเกิดกลิ่นเหม็น จากกระบวนการขนถ่ายสินค้ามันสำปะหลัง โดยเฉพาะในช่วงเทกองมันสำปะหลังเก็บในโกดัง การพลิกกลับด้านของกองมัน เพื่อเป็นการป้องกันความชื้น และการขนถ่ายสินค้าทางการเกษตรที่ไม่มีผ้าใบคลุมป้องกันฝุ่นละออง เช่น แแบ้มันสำปะหลังลำเลียงลงสู่เรือบรรทุกสินค้าบริเวณท่าเทียบเรือริมแม่น้ำบางปะกงเพื่อการส่งออก และมอดแแบ้มที่ปนเปื้อนในโกดังเก็บผลผลิตทางการเกษตร ที่อาจจะแพร่กระจายออกสู่ภายนอกโกดัง ก่อเหตุรำคาญและก่อความเสียหายโดยรอบโครงการ

- ผลกระทบจากมลพิษทางอากาศ ซึ่งเป็นฝุ่นละอองจากการสินค้า การเกษตร การระบายควันไอเสียจากเครื่องจักร เครื่องยนต์เรือ จะทำให้เกิดการฟุ้งกระจายของฝุ่นละออง นอกจากนี้ยังกระทบเรื่องมลพิษทางอากาศจากการจราจรที่ติดขัด และมีควันไอเสียจากรถยนต์ต่าง ๆ

- ผลกระทบจากการคมนาคมทางถนน มีการใช้รถบรรทุกขนาดใหญ่ขนส่งสินค้าทางการเกษตรเข้ามาเก็บในโกดังคลังสินค้าเป็นจำนวนมาก และมีการก่อสร้างรั้วติดชิดทั้งสองฝั่งข้างทางของถนนที่ผ่านในพื้นที่โครงการ ซึ่งเป็นถนนสาธารณะประโยชน์

ที่ประชาชนใช้ร่วมกันผ่านเข้า-ออกถนนใหญ่ ในลักษณะที่อาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุทางรถยนต์ รวมถึงปัญหาการกีดขวางการจราจรจากรถบรรทุกขนส่งสินค้า

- ผลกระทบต่อคุณภาพน้ำในแม่น้ำบางปะกงและลำรางสาธารณะ จากการปล่อยน้ำเสียจากเรือ น้ำเสียจากอาคารคลังสินค้า และจากกิจกรรมบริเวณหน้าท่าเทียบเรือ ทำให้คุณภาพน้ำเปลี่ยนแปลง
- ผลกระทบจากเสียงที่มาจากเครื่องจักรในการประกอบกิจการ รถบรรทุก และเรือลากจูง

นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีขอเรียนว่า พื้นที่ตั้งโครงการโกดังเก็บสินค้าและท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้าของบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคปปิตอล จำกัดและบริเวณโดยรอบโครงการแต่เดิมเป็นพื้นที่เกษตรกรรมและอยู่อาศัย ของประชาชน มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำเกษตรและอยู่อาศัย โดยประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทั้งในบ่อและในกระชัง โดยเป็นวิถีชีวิตดั้งเดิมของชุมชนซึ่งเป็นการสอดคล้องกับวิถีชนบท เนื่องจากตลอดลำน้ำเป็นที่ตั้งบ้านเรือนชุมชนทั้งสองฝั่งแม่น้ำ โดยสภาพพื้นที่ดังกล่าวนี้เอง ในการประกาศบังคับใช้กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมชุมชนสุวินทวงศ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา เมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2558 จึงได้กำหนดให้พื้นที่บริเวณรอบแม่น้ำบางปะกง ซึ่งรวมถึงพื้นที่ตั้งของโครงการเป็นพื้นที่เขตประเภทชนบทและเกษตรกรรม ที่มีข้อกำหนดห้ามประกอบกิจการโรงงานทุกจำพวกตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่โรงงานตามประเภท ชนิด และจำพวกที่กำหนดให้ดำเนินการได้ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้ และโรงงานบำบัดน้ำเสยรวมของชุมชนที่อยู่ห่างจากริมแม่น้ำบางปะกง คลองแสนแสบ คลองหลวงแพ่ง คลองพระองค์เจ้าไชยานุชิต คลองนครเนื่องเขต คลองอุดมชลจร คลองขวาง และคลองประเวศบุรีรมย์ ไม่น้อยกว่า 500 เมตร รายละเอียดปรากฏตาม

กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมชุมชนสวีทวงศ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ.2558 เอกสาร

ท้ายคำฟ้องหมายเลข 7

นอกจากนี้แม่น้ำบางปะกงทั้งสายยังมีความสำคัญเป็น “พื้นที่ชุ่มน้ำ” ซึ่งหมายถึงเป็น “พื้นที่ลุ่มน้ำ พื้นที่ราบลุ่ม พื้นที่ลุ่มน้ำแฉะ พื้นที่ฉ่ำน้ำ มีน้ำท่วมขังพื้นที่พรุ พื้นที่แหล่งน้ำทั้งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ และที่มนุษย์สร้างขึ้น ทั้งที่มีน้ำขังหรือท่วมอยู่ถาวรและชั่วคราว ทั้งที่เป็นแหล่งน้ำนิ่งและน้ำไหล ทั้งที่เป็นน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม รวมไปถึงพื้นที่ชายฝั่งทะเลและพื้นที่ของทะเลในบริเวณซึ่งเมื่อน้ำลดต่ำสุดมีความลึกของระดับน้ำไม่เกิน 6 เมตร” ตามอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศโดยเฉพาะเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของนกน้ำ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่ออนุรักษ์ และยับยั้งการสูญหายของพื้นที่ชุ่มน้ำโลก เป็นการเน้นย้ำถึงความสำคัญของพื้นที่ชุ่มน้ำ ซึ่งมีลักษณะพิเศษ โดดเด่น และมีคุณค่าต่อวิถีชีวิตทั้งของมนุษย์ พืช และสัตว์ เป็นอย่างมาก เนื่องจากโดยลักษณะของพื้นที่ชุ่มน้ำ สามารถเป็นแหล่งกักเก็บน้ำฝน และน้ำท่า สามารถป้องกันน้ำเค็มมิให้รุกเข้ามาในแผ่นดิน ป้องกันชายฝั่งพังทลาย สืบบทบาทในการดักจับตะกอนและแร่ธาตุ รวมถึงสารพิษ อีกทั้งเป็นแหล่งทรัพยากรและผลผลิตธรรมชาติที่มนุษย์เข้าไปเก็บเกี่ยวใช้ประโยชน์ได้มากเพราะเป็นแหล่งรวบรวมพันธุ์พืชและสัตว์ มีความสำคัญทางนิเวศวิทยา เป็นแหล่งของผู้ผลิตสำคัญในห่วงโซ่อาหาร ซึ่งเมื่อได้พิจารณาถึงคุณค่าและความสำคัญของพื้นที่ชุ่มน้ำก็จะเห็นได้ว่าควรแก่การอนุรักษ์เป็นสาธารณะประโยชน์แก่ส่วนรวม รายละเอียดปรากฏตามเอกสารอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศโดยเฉพาะเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของนกน้ำ จากเว็บไซต์ http://chm-thai.onep.go.th/wetland/ramsar_convention04.html (เข้าถึงเมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2560) เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 8

โดยตามมติคณะรัฐมนตรี วันที่ 3 พฤศจิกายน 2552 เรื่องการทบทวนมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2543 เรื่อง ทะเบียนรายนามพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติ และระดับชาติของประเทศไทย และมาตรการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ รายละเอียดปรากฏตาม เอกสารเรื่องมติคณะรัฐมนตรี วันที่ 3 พฤศจิกายน 2552 เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 9 ได้กำหนดให้ “แม่น้ำบางปะกงเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับชาติ” โดยลักษณะเด่นของแม่น้ำบางปะกง คือ มีความเปลี่ยนแปลงความเค็มของน้ำสูงมาก และมีความสำคัญทางนิเวศวิทยาและการอนุรักษ์ธรรมชาติ เป็นแหล่งรวมสายพันธุ์พืชและสัตว์ประจำถิ่น เป็นพื้นที่อาศัยที่สำคัญสำหรับนกน้ำ และนกอพยพ และเป็นที่อยู่อาศัย แหล่งอาหาร ที่วางไข่และอนุบาลตัวอ่อนให้กับสัตว์น้ำนานาชนิด เป็นถิ่นที่อยู่อาศัยของโลมาอิรวดี ซึ่งจัดอยู่ในสถานะใกล้สูญพันธุ์ จึงถือว่าเป็นระบบนิเวศที่มีลักษณะเฉพาะตัว และเป็นแหล่งอาศัยของสัตว์น้ำเศรษฐกิจหลายชนิดที่สำคัญ ได้แก่ กุ้งทะเล กุ้ง ปูม้า ปูทะเล รวมทั้งปลาชนิดต่างๆ เป็นแม่น้ำสำคัญทางเศรษฐกิจในภาคกลาง ใช้ประโยชน์ทั้งการอุปโภคบริโภค เกษตรกรรม อุตสาหกรรม เป็นแหล่งทำการประมงที่สำคัญ มีกักกัมมกรามซึ่งเป็นสัตว์เศรษฐกิจตลอดลำน้ำ ปริมาณที่จับขึ้นเฉลี่ยประมาณปีละ 23 ตัน หรือประมาณ 1,922 กิโลกรัมต่อเดือน ปริมาณสัตว์น้ำอื่นๆ ที่จับได้รวม 230,183 กิโลกรัมต่อปี หรือเฉลี่ย 19,178 กิโลกรัมต่อเดือน เป็นแหล่งน้ำดิบเพื่อการผลิตน้ำประปาของการประปาภูมิภาคจังหวัดฉะเชิงเทรา นครนายก และปราจีนบุรี และเป็นเส้นทางคมนาคมทางน้ำที่สำคัญ เป็นสายน้ำหล่อเลี้ยงชุมชนที่ตั้งถิ่นฐานสองฝั่งแม่น้ำ มีความสำคัญต่อวิถีชีวิต การทำมาหากิน และความ เป็นอยู่ มีความผูกพันกับประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น และมีศักยภาพเหมาะสมสำหรับการศึกษาด้านการอนุรักษ์ระบบนิเวศแม่น้ำและการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ สามารถเป็นแหล่งกักเก็บน้ำฝนและน้ำท่า ช่วยลดและป้องกันปัญหาน้ำท่วมฉับพลัน ป้องกันชายฝั่งพังทลาย พืชพรรณในพื้นที่ชุ่มน้ำ โดยเฉพาะป่าชายเลน ช่วยป้องกันรักษาชายฝั่งทะเลและลดการพังทลายของชาย คลองชายฝั่ง มีบทบาทในการดักจับตะกอนและแร่ธาตุ รวมถึงสารพิษ อีกทั้งยังเป็นแหล่งทรัพยากร

และผลผลิตธรรมชาติที่มนุษย์เข้าไปเก็บเกี่ยวใช้ประโยชน์ได้มากเพราะเป็นแหล่งรวบรวมพันธุ์พืชและสัตว์ มีความสำคัญทางนิเวศวิทยา เป็นแหล่งห่วงโซ่อาหาร ซึ่งเมื่อได้พิจารณาถึงคุณค่าและความสำคัญของพื้นที่ชุ่มน้ำก็จะเห็นได้ว่าควรแก่การอนุรักษ์เป็นสาธารณะประโยชน์แก่ส่วนรวม รายละเอียดปรากฏตาม สำเนาหนังสือทะเบียนพื้นที่ชุ่มน้ำ ที่มีความสำคัญระดับนานาชาติ และระดับชาติของประเทศไทย ของสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม หน้า 267-268

เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 10

แม่น้ำบางปะกงเป็นสายน้ำที่มีระบบนิเวศทั้งน้ำจืดและน้ำกร่อยที่มีความหลากหลายทางชีวภาพและมีความอุดมสมบูรณ์สูง จึงเป็นแหล่งที่รวมของสัตว์น้ำนานาชนิด เช่น ปลาชนิดต่างๆ ปลากะพงขาว ปลาแขยง ปลากด กุ้งแห่ กุ้งกระเปาะ ปูม้า ปูทะเล หอยจืด หอยแครง ฯลฯ ซึ่งเป็นสัตว์ที่มีอยู่ตามธรรมชาติ ลักษณะพื้นที่เป็นที่ลุ่มจึงได้รับอิทธิพลจากการขึ้นลงของน้ำทะเล ทำให้ความเค็มสามารถรุกตัวเข้ามาในลำน้ำ การรุกตัวของน้ำทะเล จะมีความแตกต่างกันตามฤดูกาล ซึ่งริมฝั่งแม่น้ำจะมีอิทธิพลของความเค็ม โดยจะสามารถพบพรรณไม้ และสิ่งมีชีวิตหลายชนิดที่พบในทะเลหรือในพื้นที่น้ำกร่อยในบริเวณพื้นที่ไกลจากปากแม่น้ำแพร่กระจายเข้ามาอยู่ในพื้นที่น้ำจืดระบบนิเวศพื้นที่ชายฝั่งแม่น้ำบางปะกง และมีพื้นที่ป่าชายเลนขึ้นกระจายอยู่บริเวณปากแม่น้ำและริมชายฝั่งแม่น้ำบางปะกงตั้งแต่ปากแม่น้ำไปจนถึงเขตอำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ริมฝั่งเป็นแหล่งที่อยู่อาศัย แหล่งอาหาร และแหล่งวางไข่อนุบาลสัตว์น้ำในระยะตัวอ่อน กับสัตว์นานาชนิด โดยส่วนใหญ่ไม้ยืนต้นเป็นต้นไม้แซม ได้แก่ แซมขาว แซมทะเล ไม้ยืนต้นชนิดอื่นๆ ได้แก่ ไม้ในสกุลลำพู ไม้ในสกุลตะบูน สกุลโปรง สกุลฝาด และยังมีโกงกางใบเล็ก โกงกางใบใหญ่ปรากฏอยู่เป็นกลุ่ม หากถูกทำลายสัตว์น้ำเป็นจำนวนมากจะขาดแหล่งอาหารและขาดที่อยู่อาศัย มีผลกระทบโดยตรงต่อการดำรงชีวิตของสัตว์น้ำ และอาจเป็นเหตุให้สัตว์น้ำบางชนิดเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์

รายละเอียดปรากฏตามข้อมูลลุ่มน้ำบางปะกง จากเว็บไซต์กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง (http://marinegiscenter.dmcr.go.th/km/biodiversity_bang-prakong-basin เข้าถึงเมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2560) เอกสารหมายเลข 11

เมื่อโครงการโกดังเก็บสินค้าและท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้าที่ตั้งอยู่บริเวณริมฝั่งแม่น้ำบางปะกง อยู่ในเขตพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับชาติ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน 2552 ซึ่งในปัจจุบันยังมีความอุดมสมบูรณ์ เป็นแหล่งอาหาร แหล่งวางไข่ อนุบาลสัตว์น้ำ และเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์นานาชนิด หากมีการดำเนินโครงการพัฒนาที่มีขนาดใหญ่ อาจก่อให้เกิดผลกระทบ หรือแนวโน้มที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติและระดับชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินโครงการโกดังเก็บสินค้าและท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้าที่มีการขุดลอกหน้าท่า รวมทั้งก่อสร้างอาคารและโรงงานอีกจำนวน 34 อาคารบนฝั่ง เพื่อใช้รองรับการขนส่งสินค้าทางเรือ ที่จะมีการขนส่งสินค้าลงเรือถึง 4,000-5,000 ตันต่อวัน มีขนาดพื้นที่โครงการบนฝั่งและท่าเทียบเรือ รวม 372,168 ตารางเมตร อันอาจจะส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะระบบนิเวศและสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป สิ่งมีชีวิตทั้งพืชและสัตว์ที่อยู่บริเวณใกล้เคียงจะไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ ความหลากหลายทางชีวภาพของแม่น้ำบางปะกงจะต้องสูญเสียไปอย่างถาวร อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและการประกอบอาชีพโดยการพังพาและใช้ประโยชน์จากความอุดมสมบูรณ์ของแม่น้ำบางปะกงในการประมงชายฝั่งและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในกระชัง รวมทั้งวิถีชีวิตของชุมชนโดยรอบโครงการด้วย

ข้อ 4. พฤติการณ์การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ถึงที่ 5 อันเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือการออกคำสั่งทางปกครองโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

4.1 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ถึงที่ 3 ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ไม่ควบคุมกำกับดูแลท่าเทียบเรือ ปล่องให้บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แค๊ปิตอล จำกัด ดำเนินการก่อสร้างและใช้เชื่อมป้องกันตลิ่งเป็นท่าเทียบเรือประกอบกิจการขนถ่ายสินค้าโดยไม่ได้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและไม่ได้รับใบอนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำโดยถูกต้องตามกฎหมาย

4.1.1 เชื่อมป้องกันตลิ่งที่มีการขออนุญาตปลูกสร้างในแนวเขตกรรมสิทธิ์ที่ดินของโครงการโกดังเก็บสินค้าและท่าเรือขนถ่ายสินค้าของบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แค๊ปิตอล จำกัด แท้จริงแล้วมีเจตนาเพื่อใช้เป็นท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้า

ตามที่ได้มีการยื่นคำร้องขอทำสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ รวม 8 ฉบับ เมื่อวันที่ 30 เมษายน 2556 ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 เพื่อขออนุญาตทำเชื่อมป้องกันตลิ่งในแนวเขตกรรมสิทธิ์ที่ดิน คสล. เพื่อใช้กันแนวตลิ่ง บริเวณริมฝั่งแม่น้ำบางปะกงหน้าที่ดินโฉนดเลขที่ 1941, 1925, 1931, 24567, 1955, 1957, 1929, 1930, 1956, 7527, 12626, 13609 และ 1941 ตำบลสนามจันทร์ อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา รายละเอียดปรากฏตามคำร้องขอทำสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ ลงวันที่ 30 เมษายน 2556 รวม 7 ฉบับ เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 12 (คำร้องขอทำเชื่อมป้องกันตลิ่ง หน้าที่ดินโฉนดเลขที่ 1925 อยู่ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3) นั้น ผู้ฟ้องคดีขอเรียนต่อศาลว่า ที่ดินตามโฉนดที่ดินทั้งหมดดังกล่าวเป็นที่ดินริมฝั่งแม่น้ำบางปะกงภายในพื้นที่โครงการโกดังเก็บสินค้าและท่าเรือขนถ่ายสินค้าของบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แค๊ปิตอล จำกัด และเป็นแนวที่ดินบริเวณเดียวกันกับที่บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แค๊ปิตอล จำกัด ได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการสำนักงาน

เจ้าทำภูมิภาคที่ 6 ให้ปลูกสร้างทำเทียบเรือรูปตัวที่ ท่า A – ท่า F รวม 6 ท่า ตามใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ เลขที่ 1/2555 – 6/2555 ลงวันที่ 9 สิงหาคม 2555 ซึ่งต่อมาปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 ได้พิจารณาคำร้องและมีหนังสือลงวันที่ 6 มกราคม 2557 ถึงเจ้าของโฉนดที่ดินภายในพื้นที่โครงการของบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคปปิตอล จำกัด ผู้ยื่นคำร้อง รวมจำนวน 8 ฉบับ ตอบไม่ขัดข้องในการขอก่อสร้างเขื่อน ค.ส.ล.ป้องกันตลิ่งพังในแนวเขตกรรมสิทธิ์ที่ดิน มีรายละเอียดดังนี้

1. หนังสือสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาฉะเชิงเทรา เลขที่ คค 0312.3/19.1 เรียง กรรมการผู้จัดการ บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคปปิตอล จำกัด โฉนดเลขที่ 1941 ก่อสร้างเขื่อนแบบตั้งตรง ความยาว 128.84 เมตร สันเขื่อนกว้าง 21 เมตร ด้านหน้าวางรางรับแครง 50 ต้น พร้อมหลักผูกเรือเหล็กท่อนขนาด 12 นิ้ว
2. หนังสือสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาฉะเชิงเทรา เลขที่ คค 0312.3/19.2 เรียง นายสุวิจักขณ์ ตั้งติพงษ์กุล โฉนดเลขที่ 1925 ก่อสร้างเขื่อนแบบตั้งตรง ความยาว 156 เมตร สันเขื่อนกว้าง 21 เมตร ด้านหน้าวางรางรับแครง 50 ต้น พร้อมหลักผูกเรือเหล็กท่อนขนาด 12 นิ้ว
3. หนังสือสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาฉะเชิงเทรา เลขที่ คค 0312.3/19.3 เรียง นางสาวกัลยา หล่อจิรานนท์ ตั้งติพงษ์กุล โฉนดเลขที่ 1931 ก่อสร้างเขื่อนแบบตั้งตรง ความยาว 84.60 เมตร สันเขื่อนกว้าง 21 เมตร ด้านหน้าวางรางรับแครง 50 ต้น พร้อมหลักผูกเรือเหล็กท่อนขนาด 12 นิ้ว
4. หนังสือสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาฉะเชิงเทรา เลขที่ คค 0312.3/19.4 เรียง กรรมการผู้จัดการ บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคปปิตอล จำกัด โฉนดเลขที่ 1955 และ 24467 ก่อสร้างเขื่อนแบบตั้งตรง ความยาว 134.70 เมตร

สันเขื่อนกว้าง 21 เมตร ด้านหน้าวางรางรับคอน 50 ตัน พร้อมหลักผูกเรือ
เหล็กท่อขนาด 12 นิ้ว

5. หนังสือสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาฉะเชิงเทรา เลขที่ คค 0312.3/19.5
เรียน นายสุวิจักขณ์ ตั้งติพงษ์กุล โฉนดเลขที่ 1957 และ 1929 ก่อสร้างเขื่อน
แบบตั้งตรง ความยาว 127.00 เมตร สันเขื่อนกว้าง 21 เมตร ด้านหน้าวางราง
รับคอน 50 ตัน พร้อมหลักผูกเรือเหล็กท่อขนาด 12 นิ้ว
6. หนังสือสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาฉะเชิงเทรา เลขที่ คค 0312.3/19.6
เรียน นางสาวรัฐญา ตั้งติพงษ์กุล โฉนดเลขที่ 1930 และ 1956 ก่อสร้าง
เขื่อนแบบตั้งตรง ความยาว 120.00 เมตร สันเขื่อนกว้าง 21 เมตร ด้านหน้า
วางรางรับคอน 50 ตัน พร้อมหลักผูกเรือเหล็กท่อขนาด 12 นิ้ว
7. หนังสือสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาฉะเชิงเทรา เลขที่ คค 0312.3/19.7
เรียน กรรมการผู้จัดการ บริษัท อนรรฆ หรือเพอตี จำกัด โฉนดเลขที่
7527, 12626 และ 13609 ก่อสร้างเขื่อนแบบตั้งตรง ความยาว 193 เมตร และ
128 เมตร สันเขื่อนกว้าง 21 เมตร ด้านหน้าวางรางรับคอน 50 ตัน พร้อม
หลักผูกเรือเหล็กท่อขนาด 12 นิ้ว
8. หนังสือสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาฉะเชิงเทรา เลขที่ คค 0312.3/19.8
เรียน กรรมการผู้จัดการ บริษัท อนรรฆ หรือเพอตี จำกัด โฉนดเลขที่ 1942
ก่อสร้างเขื่อนแบบตั้งตรง ความยาว 59 เมตร สันเขื่อนกว้าง 21 เมตร
ด้านหน้าวางรางรับคอน 50 ตัน พร้อมหลักผูกเรือเหล็กท่อขนาด 12 นิ้ว

รายละเอียดปรากฏตามหนังสือสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาจะเชิงเทรา
เรื่อง การก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งพังในแนวเขตกรรมสิทธิ์ที่ดิน จำนวน 8 ฉบับ เอกสาร
ท้ายคำฟ้องหมายเลข 13

อย่างไรก็ตาม ผู้ฟ้องคดีขอเรียนต่อศาลว่า บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคปปิตอล จำกัด มิได้ต้องการก่อสร้างเขื่อน ค.ส.ล. ตามที่ยื่นขออนุญาตเพียงเพื่อใช้เป็นเขื่อนป้องกันตลิ่งริมแม่น้ำ แต่มีเจตนาและวัตถุประสงค์ที่จะใช้แนวเขื่อนป้องกันตลิ่งดังกล่าวเป็นท่าเทียบเรือในการประกอบกิจการท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้าของบริษัทฯ โดยนอกจากจะปรากฏข้อมูลตามหนังสือสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาจะเชิงเทรา เรื่อง การก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งพังในแนวเขตกรรมสิทธิ์ที่ดิน ทั้ง 8 ฉบับ ตามเอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 12 ว่า แนวเขื่อนป้องกันตลิ่งที่ขออนุญาตก่อสร้างทั้งหมดทุกช่วงจะมีการปูแผ่นพื้นสำเร็จรูปและสันเขื่อนเรียบเสมอกับระดับพื้นถนน ด้านหน้าวางรางรับเครน 50 ตัน พร้อมหลักผูกเรือเหล็กท่อนขนาด 12 นิ้ว เพื่อรองรับการขนถ่ายสินค้าของบริษัทฯในอนาคตแล้ว ยังปรากฏข้อเท็จจริงตามเอกสารหลักฐานที่ออกโดยทางราชการหลายรายการที่แสดงให้เห็นว่าบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคปปิตอล จำกัด มีเจตนาที่จะใช้แนวเขื่อนป้องกันตลิ่งดังกล่าวเป็นท่าเทียบเรือสำหรับการประกอบกิจการโครงการโกดังเก็บสินค้าและท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้า ดังนี้

- วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2558 ผู้อำนวยการสำนักความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมทางน้ำ ในฐานะรับมอบอำนาจจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ได้พิจารณาออกใบอนุญาตให้ขุดลอกร่องน้ำทางเดินเรือ เลขที่ 1/2558 ให้แก่บริษัท บลู เอ็นเนอร์จี โซลูชั่น จำกัด ผู้รับจ้างบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคปปิตอล จำกัด สำหรับทำการขุดลอกร่องน้ำทางเดินเรือบริเวณริมแม่น้ำบางปะกง หน้าโฉนดที่ดินเลขที่ 7527 และ 12626 (แนวที่ดินบริเวณเดียวกันกับที่บริษัทฯ ขออนุญาตก่อสร้างท่าเทียบเรือรูปตัวที ท่า A และท่า B ตามใบอนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ เลขที่ 1/2555 และ 2/2555 แต่มิได้ดำเนินการก่อสร้าง)

โดยมีรายละเอียดในเอกสารข้อมูลประกอบการพิจารณาอนุญาต คือ หนังสือบันทึกข้อความของส่วนตรวจท่า สำนักความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมทางน้ำ (ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1) ฉบับลงวันที่ 25 พฤศจิกายน 2557 ระบุในหน้าที่ 2 ข้อ 4 เรื่องวัตถุประสงค์ว่า “เพื่อทำการขุดลอกร่องน้ำทางเดินเรือสำหรับรองรับเรือลำเลียงขนาดไม่เกิน 500 ตันกรอส เข้ามาเทียบแนวเขื่อน ค.ส.ล. ซึ่งบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคปปิตอล จำกัด ทำการก่อสร้างอยู่ในเขตที่ดินโฉนดเลขที่ 7527 (สร้างเขื่อนในเขตที่ดินร่นเข้ามาจากแนวเขตที่ดินด้านริมน้ำประมาณ 20 เมตร และขุดที่ดินด้านริมน้ำออกทั้งหมด เพื่อให้เรือลำเลียงเข้ามาจอดริมเขื่อน) โดยรักษาระดับความลึกของน้ำหน้าเขื่อนไว้ที่ 2.75 เมตร วัดจากระดับน้ำลงต่ำสุด” รายละเอียดปรากฏตามใบอนุญาตให้ขุดลอกร่องน้ำทางเดินเรือ เลขที่ 1/2558 ลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2558 และหนังสือบันทึกข้อความของส่วนตรวจท่า สำนักความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมทางน้ำ ฉบับลงวันที่ 25 พฤศจิกายน 2557 เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 14

- วันที่ 14 สิงหาคม 2558 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ได้พิจารณาออกใบอนุญาตให้ขุดลอกหน้าท่าเทียบเรือ เลขที่ 13/2558 ให้แก่บริษัท บลู เอ็นเนอร์จี โซลูชัน จำกัด ผู้รับจ้างบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคปปิตอล จำกัด สำหรับทำการขุดลอกหน้าท่าเทียบเรือบริเวณแม่น้ำบางปะกง หน้าโฉนดที่ดินเลขที่ 1925 (แนวที่ดินบริเวณเดียวกันกับที่บริษัทฯ ขออนุญาตก่อสร้างท่าเทียบเรือรูปตัวที ท่า C ตามใบอนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ เลขที่ 3/2555 แต่มิได้ดำเนินการก่อสร้าง) โดยมีรายละเอียดในเอกสารข้อมูลประกอบการพิจารณาอนุญาต คือ หนังสือบันทึกข้อความของสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาฉะเชิงเทรา ฉบับลงวันที่ 6 สิงหาคม 2558 ระบุในหน้าที่ 2 ข้อ 4 เรื่องวัตถุประสงค์ว่า “เพื่อทำการขุดลอกร่องน้ำทางเดินเรือสำหรับรองรับเรือลำเลียงขนาดไม่เกิน 500 ตันกรอส เข้ามาเทียบแนวเขื่อน ค.ส.ล. ซึ่งบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค

แค้ปปีตอล จำกัด ทำการก่อสร้างอยู่ในเขตที่ดินโฉนดเลขที่ 1925 (สร้างเชื่อมในเขตที่ดิน
 ร่นเข้ามาจากแนวเขตที่ดินด้านริมหน้าประมาณ 20 เมตร และขุดที่ดินด้านริมหน้าออก
 ทั้งหมด เพื่อให้เรือลำเลียงเข้ามาจอดริมเขื่อน) โดยรักษาระดับความลึกของน้ำหน้าเขื่อน
 ไว้ที่ 2.25 เมตร วัดจากระดับน้ำลงต่ำสุด” **รายละเอียดปรากฏตามใบอนุญาตให้ขุด
 ลอกหน้าท่าเทียบเรือ เลขที่ 13/2558 ลงวันที่ 14 สิงหาคม 2558 และหนังสือบันทึก
 ข้อความของสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาจะเชิงเทรา ฉบับลงวันที่ 6 สิงหาคม
 2558 เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 15**

- วันที่ 24 สิงหาคม 2558 สำนักความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมทางน้ำ
 หน่วยงานในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ได้ออกหนังสือรับรองการตรวจสภาพท่า เลขที่
 7/2558 ระบุรายละเอียดว่าได้ทำการตรวจสอบเขื่อนป้องกันตลิ่งที่ก่อสร้างในเขตกรรมสิทธิ์
 ที่ดิน โฉนดเลขที่ 1925, 7527, 12626 และ 13609 ที่ตั้งอยู่ริมแม่น้ำบางปะกง ตำบลสนาม
 จันทร์ อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ของบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แค้ปปีตอล จำกัด
 ซึ่งมีความประสงค์จะขอใช้เทียบเรือขนาดไม่เกิน 500 ตันกรอส ตามคำร้องของบริษัท
 อีสเทิร์น ที พี เค แค้ปปีตอล จำกัด นั้น ปรากฏว่า มีสภาพความมั่นคงแข็งแรง ปลอดภัย
 และเหมาะสมในการใช้ **รายละเอียดปรากฏตามหนังสือรับรองการตรวจสภาพท่า
 เลขที่ 7/2558 ลงวันที่ 24 สิงหาคม 2558 เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 16**

- วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2559 กลุ่มประชาชนในนามสมัชชาแปดริ้วเมืองยั่งยืน
 ผู้ฟ้องคดีที่ 1 ได้มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 ขอให้ตรวจสอบการดำเนินการก่อสร้างเขื่อน
 คอนกรีตกว้างประมาณ 21 เมตร ยาวประมาณ 359 เมตร พร้อมหลักผูกเรือและสายพาน
 ลำเลียง ภายในโครงการโกดังเก็บสินค้าและท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้าของบริษัท อีสเทิร์น
 ที พี เค แค้ปปีตอล จำกัด ว่าน่าจะเข้าข่ายโครงการท่าเทียบเรือที่ต้องจัดทำรายงานการ

วิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมในชั้นขออนุญาตโครงการ รายละเอียดปรากฏตามหนังสือสมัชชาแปดริ้วเมืองยั่งยืน เรื่องขอให้ตรวจสอบโครงการทำเทียบเรือ ลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2559 เอกสารท้ายท้ายคำฟ้องหมายเลข 17 ต่อมาส่วนงานตรวจการขนส่งทางน้ำ สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาจะเชิงเตตราได้มีหนังสือบันทึกข้อความลงวันที่ 4 มีนาคม 2559 เรียนถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 เกี่ยวกับหนังสือขอให้ตรวจสอบเงื่อนไขคอนกรีตของสมัชชาแปดริ้วเมืองยั่งยืน โดยได้บันทึกสรุปข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบไว้ว่า ได้มีการขอทำเขื่อนในแนวเขตโฉนดที่ดินกรรมสิทธิ์ โดยตอนทำเขื่อนมีวัตถุประสงค์ชัดเจนว่าในอนาคตจะใช้เป็นท่าเทียบเรือ เพราะมีการแสดงตำแหน่งรางครน และหลักผูกเรือไว้ในแบบที่ขออนุญาต โดยเขื่อนมีความยาวรวม 321.00 เมตร สันเขื่อนกว้าง 21 เมตร และระบุด้วยว่า บริษัทฯยังไม่มีมีการขอใช้สันเขื่อนเพื่อใช้เป็นท่าเทียบเรือ แต่ได้ดำเนินการติดตั้งอุปกรณ์ที่ใช้ในการขนถ่ายสินค้าในบริเวณสันเขื่อนเรียบร้อยแล้ว โดยงานตรวจการขนส่งทางน้ำ สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาจะเชิงเตตรา มีความเห็นควรหารือสำนักกฎหมาย กรมเจ้าท่า (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1) เพื่อขอความเห็น ว่า บริษัทฯ สามารถขออนุญาตใช้สันเขื่อนเป็นท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้าได้หรือไม่ และอยู่ในบังคับต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมในชั้นขออนุญาตโครงการหรือไม่ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 ก็ได้ทำบันทึกไว้ในเอกสารฉบับเดียวกันเรียนถึง ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ 6 (ผจก.6) เพื่อพิจารณาส่งต่อเรื่องหารือไปยังสำนักกฎหมาย กรมเจ้าท่า รายละเอียดปรากฏตามหนังสือบันทึกข้อความส่วนงานตรวจการขนส่งทางน้ำ สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาจะเชิงเตตรา ลงวันที่ 4 มีนาคม 2559 เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 18

นอกจากนี้ ยังมีเอกสารหนังสือขออนุญาตและคำร้องขอทำสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ ลงวันที่ 22 มิถุนายน 2559 รวม 2 ฉบับยื่นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 เพื่อขออนุญาตก่อสร้างหลักผูกเรือบริเวณริมฝั่งแม่น้ำบางปะกงหน้าที่ดินโฉนดเลขที่ 7527, 12626 และเลขที่ 1925 ด้วย รายละเอียดปรากฏตามหนังสือขออนุญาตก่อสร้างหลักผูกเรือและคำร้องขอทำสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ ลงวันที่ 22 มิถุนายน 2559 รวม 2 ฉบับ เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 19 และจากการติดตามตรวจสอบการดำเนินการก่อสร้างและการประกอบกิจการโครงการของบริษัทฯ ณ ปัจจุบันพบว่า ในส่วนของแนวเขื่อนป้องกันตลิ่งที่ขออนุญาตปลูกสร้างบริเวณริมฝั่งแม่น้ำบางปะกงหน้าที่ดินเลขที่ 13609, 12626, 7527 และเลขที่ 1925 ที่อยู่บริเวณแนวเดียวกันกับตำแหน่งที่ขออนุญาตก่อสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำทำเทียบเรือรูปตัวที ในส่วนท่า A ท่า B และ ท่า C ตามใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำเลขที่ 1/2555 2/2555 และ 3/2555 ตามลำดับ ได้มีการดำเนินการก่อสร้างและติดตั้งสายพานลำเลียงและหลักผูกเรือบริเวณเขื่อนป้องกันตลิ่ง ซึ่งเป็นอุปกรณ์ส่วนสำคัญของการประกอบกิจการเป็นท่าเทียบเรือเสร็จเรียบร้อยแล้ว ประกอบกับบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคปปิตอล จำกัด ได้เริ่มดำเนินการประกอบกิจการท่าเทียบเรือแล้ว โดยมีการนำเรือขนถ่ายสินค้าเข้าเทียบท่าบริเวณที่บริษัทฯ ขออนุญาตสร้างและใช้เป็นเขื่อนป้องกันตลิ่ง มีลักษณะเป็นเรือลากจูงพ่วงด้วยเรือบรรทุกอีก 3-5 ลำ เพื่อใช้ในการบรรทุกขนถ่ายสินค้า โดยเฉพาะมันสำปะหลัง โดยมีรถบรรทุกขนสินค้ามาลงในโกดังเก็บสินค้า และนำสินค้าลงเรือที่เขื่อนป้องกันตลิ่งดังกล่าวผ่านทางสายพานลำเลียง ส่วนการก่อสร้างท่าเทียบเรือรูปตัวที ท่า A ท่า B และท่า C นั้น พบว่ายังมีได้มีการดำเนินการก่อสร้างแต่อย่างใด และได้มีการรื้อถอนเสาเข็มที่เคยปักไว้บริเวณที่ตามแผนโครงการจะสร้างเป็นท่าเทียบเรือตัวที ท่า B และท่า C ออกด้วย รายละเอียดปรากฏตามภาพถ่ายสภาพการก่อสร้างและใช้ประโยชน์เขื่อนป้องกันตลิ่งเป็นท่าเทียบเรือของบริษัทอีสเทิร์น ที พี เค แคปปิตอล จำกัด เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 20

ผู้ฟ้องคดีขอเรียนต่อศาลว่า ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ตามเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ดังกล่าว โดยเฉพาะการดำเนินการขออนุญาตหรือการรับรองต่างๆ ต่อหน่วยงานราชการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อเตรียมรองรับการนำเข้าเทียบท่าและทำการขนถ่ายสินค้าบริเวณเขื่อนป้องกันตลิ่ง แสดงให้เห็นโดยชัดแจ้งว่า โครงการโกดังเก็บสินค้าและท่าเรือขนถ่ายสินค้าของบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคลิปปิตอล จำกัด มีเจตนาก่อสร้างและใช้ประโยชน์เขื่อนป้องกันตลิ่งเพื่อเป็นท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้า มิได้เป็นเพียงการก่อสร้างเขื่อนเพื่อป้องกันตลิ่งตามที่ระบุในการขออนุญาตต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 และหน่วยงานราชการอื่นๆ แต่อย่างใด

4.1.2 เขื่อนป้องกันตลิ่งที่บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคลิปปิตอล จำกัด สร้างขึ้นและใช้ประโยชน์เป็นท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้า ถือเป็นสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำประเภทท่าเทียบเรือที่อยู่ในบังคับต้องได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ.2456 และกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง

แม้ในการยื่นคำร้องขอทำสิ่งล่วงล้ำลำน้ำต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 ผู้ยื่นคำร้องในฐานะเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินในพื้นที่โครงการโกดังเก็บสินค้าและท่าเรือขนถ่ายสินค้าของบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคลิปปิตอล จำกัด จะระบุว่าเป็นการขออนุญาตทำเขื่อนป้องกันตลิ่งในแนวเขตกรรมสิทธิ์ที่ดินเพื่อใช้กันแนวตลิ่ง และต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 ได้พิจารณาออกเป็นหนังสือตอบไม่ชัดชัด ระบุข้อความบางส่วนว่า “...การก่อสร้างเขื่อน ค.ส.ล.ป้องกันตลิ่งพัง หากกระทำอยู่บนที่ดินภายในขอบเขตโฉนดที่ดิน สำนักงานฯก็ไม่ชัดชัด สามารถดำเนินการได้...” รวม 8 ฉบับ **ตามเอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 13 ที่อ้างแล้ว** โดยมีได้พิจารณาออกเป็นใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำตามกฎกระทรวงฉบับที่ 63 (พ.ศ.2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 ก็ตาม

แต่ผู้ฟ้องคดีขอเรียนต่อศาลว่า โดยที่ข้อเท็จจริงทั้งในส่วนเกี่ยวกับการยื่นขอ อนุญาตที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ และการใช้ประโยชน์ตามสภาพความเป็นจริงปรากฏว่า ในการก่อสร้าง และใช้ประโยชน์เขื่อนป้องกันตลิ่งเป็นท่าเทียบเรือในเขตที่ดินกรรมสิทธิ์นั้น บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคปปิตอล จำกัด (หรือเจ้าของที่ดินผู้มีชื่อตามโฉนด) ได้เลือกที่จะทำการขุดลอกที่ดินด้านริม แม่น้ำบางปะกงซึ่งเป็นที่ดินริมตลิ่งอันเป็นที่สาธารณะที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันออกทั้งหมด และขุดถอยร่นเข้าไปในแนวเขตกรรมสิทธิ์ด้วยตนเองในลักษณะที่แสดงถึงเจตนาที่ต้องการจะหลบ เลี่ยงการขออนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำตามกฎหมาย โดยมีได้เป็นกรณีที่ที่ดินริมตลิ่ง ถูกกระแสน้ำกัดเซาะพังทลายตามธรรมชาติแต่อย่างใด ซึ่งโดยสภาพการขุดลอกดังกล่าวย่อม ทำให้ที่ดินริมตลิ่งในแนวเขตโฉนดที่ถูกขุดลอกออกไปทั้งหมดกลายเป็นทางน้ำอันหนึ่งอันเดียวกัน กับแม่น้ำบางปะกงซึ่งเป็นทางน้ำสาธารณะที่ประชาชนใช้สัญจรหรือใช้ประโยชน์ร่วมกัน กับทั้ง บริษัทฯ ยังได้ขออนุญาตทำการขุดลอกร่องน้ำทางเดินเรือโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรองรับให้เรือ ลำเลียงขนาดไม่เกิน 500 ตันกรอส สามารถเข้ามาจอดเทียบแนวเขื่อนป้องกันตลิ่งในลักษณะเป็น ท่าเทียบเรือได้ด้วย รายละเอียดปรากฏตามใบอนุญาตขุดลอกร่องน้ำทางเรือเดินและ ใบอนุญาตขุดลอกหน้าท่าเทียบเรือ เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 14 และ 15 ที่อ้างแล้ว

นอกจากนี้ โดยลักษณะของการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งเพื่อใช้เป็นท่าเทียบเรือ ตามข้อเท็จจริงในคดีนี้นั้นย่อมเป็นการก่อสร้างที่มีกระทบเปลี่ยนแปลงสภาพริมตลิ่ง ซึ่งเดิมเป็น ที่ดินของรัฐและสิ่งแวดล้อมระบบนิเวศทางน้ำของแม่น้ำบางปะกงในบริเวณดังกล่าว และมีการใช้ ประโยชน์ในการประกอบกิจการท่าเทียบเรือที่มีการเดินเรือลำเลียงขนถ่ายสินค้าเชื่อมต่อบริเวณ ทางน้ำบริเวณริมตลิ่งที่มีการขุดลอกถอยร่นเข้าไปในแนวเขตโฉนดที่ดินกับแม่น้ำบางปะกงอยู่โดย ตลอดอย่างไม่อาจแบ่งแยกออกจากกันได้ กรณีจึงต้องถือว่าการขออนุญาตทำเขื่อนป้องกันตลิ่งที่ พืพาทในแนวเขตกรรมสิทธิ์ที่ดินตามข้อเท็จจริงในคดีนี้นั้น เป็นการขออนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำ ลำแม่น้ำ ที่อยู่ในบังคับต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าท่าก่อนดำเนินการ ทั้งนี้ตามพระราชบัญญัติ

การเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 มาตรา 117 ที่บัญญัติว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำเข้าไปเหนือน้ำ ในน้ำ และใต้น้ำ ของแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชนหรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือทะเลภายในน่านน้ำไทย หรือบนชายหาดของทะเลดังกล่าว เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า” โดยมีหลักเกณฑ์ขั้นตอนการยื่นขออนุญาตและการพิจารณาอนุญาตเป็นไปตามกฎกระทรวงฉบับที่ 63 (พ.ศ.2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 รายละเอียดปรากฏตามกฎกระทรวงฉบับที่ 63 (พ.ศ.2537)ฯ เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 21 ดังนั้นแม้ตามคำร้องขอทำสิ่งล่วงล้ำลำน้ำที่ยื่นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 จะระบุไว้ว่าเป็นขออนุญาตทำเขื่อนป้องกันตลิ่งในแนวเขตกรรมสิทธิ์ที่ดินก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริงหลายประการปรากฏต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 โดยชัดแจ้งทั้งในขณะพิจารณาคำร้องขอทำสิ่งล่วงล้ำลำน้ำและขณะต่อมาในภายหลังว่าแท้จริงแล้วเป็นการขออนุญาตปลูกสร้างท่าเทียบเรือและโดยสภาพถือเป็นสิ่งล่วงล้ำลำน้ำตามนิยามและเจตนารมณ์ของกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 พิจารณาคำร้องแล้วเพียงตอบเป็นหนังสือไม่ขัดข้องสำหรับการทำเขื่อนป้องกันตลิ่งในแนวเขตกรรมสิทธิ์ที่ดิน โดยมีได้พิจารณาเพื่ออนุมัติอนุญาตในฐานะที่เป็นการขออนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำประเภทท่าเทียบเรือตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กฎกระทรวงฉบับที่ 63 (พ.ศ.2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 กำหนดไว้ จึงเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ

4.1.3 เขื่อนป้องกันตลิ่งที่บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคปปิตอล จำกัด สร้างขึ้นและใช้ประโยชน์เป็นท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้า เป็นโครงการท่าเทียบเรือที่อยู่ในบังคับ

ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเสนอในชั้นขออนุมัติอนุญาต โครงการ

ผู้ฟ้องคดีขอเรียนต่อศาลว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏเป็นที่ประจักษ์ตามข้อมูลที่ได้ นำเรียนต่อศาลในข้อ 4.1.1 และข้อ 4.1.2 แล้วว่าสิ่งปลูกสร้างล่วงล้ำลำแม่น้ำที่บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคมป์ปิดอล จำกัด อ้างว่าเป็นเพียงเขื่อนคอนกรีตป้องกันตลิ่งนั้น แท้จริงแล้วเป็นสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำที่ปลูกสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้าในการประกอบกิจการโครงการโกดังเก็บสินค้าและท่าเรือขนถ่ายสินค้าของบริษัทฯ ดังนั้นในการอนุมัติอนุญาตและกำกับดูแลการปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำดังกล่าวจึงต้องพิจารณาตามเงื่อนไขข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้างและการประกอบกิจการท่าเทียบเรือทั้งหมด ซึ่งรวมถึงการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (Environmental Impact Assessment – EIA) ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 อันเป็นมาตรการกลไกด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักการป้องกันไว้ก่อนที่สำคัญด้วย

ผู้ฟ้องคดีขอเรียนว่า ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ 24 เมษายน 2555 ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 กำหนดให้ โครงการประเภทท่าเทียบเรือที่รับเรือขนาด 500 ตันกรอส หรือความยาวหน้าท่าตั้งแต่ 100 เมตร หรือพื้นที่ท่าเทียบเรือรวมตั้งแต่ 1,000 ตารางเมตรขึ้นไป ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขออนุญาตโครงการ รายละเอียดปรากฏตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาด

ของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และ
หลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ
สิ่งแวดล้อม ลงวันที่ 24 เมษายน 2555 เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 22 ซึ่งในกรณีแห่งคดีนี้
 นั้น ตามเอกสารหนังสือตอบไม่ชัดข้อรวม 8 ฉบับ ที่ออกโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 สำหรับการขอ
 อนุญาตก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งพังที่บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคปปิตอล จำกัด ก่อสร้างและใช้
 เป็นท่าเทียบเรือบริเวณริมแม่น้ำบางปะกงในแนวเขตโฉนดที่ดินเลขที่ 1941, 1925, 1931, 24567,
 1955, 1957, 1929, 1930, 1956, 7527, 12626, 13609 และ 1941 ตำบลสนามจันทร์ อำเภอ
 บ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา (ครอบคลุมบริเวณริมตลิ่งบริเวณที่บริษัทฯ ขออนุญาตก่อสร้าง
 ท่าเทียบเรือรูปตัวที ท่า A ถึงท่า F ตามใบอนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ เลขที่ 1/2555 – เลขที่
 6/2555) ระบุรายละเอียดว่า เขื่อนป้องกันตลิ่งมีขนาดความยาวและความกว้างของสันเขื่อน
 แยกตามหนังสือแต่ละฉบับดังนี้

1. หนังสือเลขที่ คค 0312.3/19.1 เขื่อนป้องกันตลิ่งหน้าโฉนดที่ดินเลขที่
 1941 ความยาว 128.84 เมตร สันเขื่อนกว้าง 21 เมตร
2. หนังสือเลขที่ คค 0312.3/19.2 เขื่อนป้องกันตลิ่งหน้าโฉนดที่ดินเลขที่
 1925 ความยาว 156 เมตร สันเขื่อนกว้าง 21 เมตร
3. หนังสือเลขที่ คค 0312.3/19.3 เขื่อนป้องกันตลิ่งหน้าโฉนดที่ดินเลขที่
 1931 ความยาว 84.60 เมตร สันเขื่อนกว้าง 21 เมตร
4. หนังสือเลขที่ คค 0312.3/19.4 เขื่อนป้องกันตลิ่งหน้าโฉนดที่ดินเลขที่
 24567 และ 1955 ความยาว 134.70 เมตร สันเขื่อนกว้าง 21 เมตร
5. หนังสือเลขที่ คค 0312.3/19.5 เขื่อนป้องกันตลิ่งหน้าโฉนดที่ดินเลขที่
 1957 และ 1929 ความยาว 127 เมตร สันเขื่อนกว้าง 21 เมตร

6. หนังสือเลขที่ คค 0312.3/19.6 เชื้อนป้องกันตลิ่งหน้าโนนดที่ดินเลขที่ 1930 และ 1956 ความยาว 120 เมตร สันเขื่อนกว้าง 21 เมตร
7. หนังสือเลขที่ คค 0312.3/19.7 เชื้อนป้องกันตลิ่งหน้าโนนดที่ดินเลขที่ 7527, 12626 และ 13609 ความยาว 193 เมตรและ 128 เมตร สันเขื่อนกว้าง 21 เมตร
8. หนังสือเลขที่ คค 0312.3/19.8 เชื้อนป้องกันตลิ่งหน้าโนนดที่ดินเลขที่ 1942 ความยาว 59 เมตร สันเขื่อนกว้าง 21 เมตร

รายละเอียดปรากฏตามหนังสือสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาฉะเชิงเทรา เรื่อง การก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งพังในแนวเขตกรรมสิทธิ์ที่ดิน ลงวันที่ 6 มกราคม 2557 จำนวน 8 ฉบับ เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 13 ที่อ้างแล้ว

และหากคิดคำนวณขนาดพื้นที่ของสันเขื่อนแต่ละช่วงที่สร้างขึ้นเรียงต่อกันตามแนวริมตลิ่งแม่น้ำบางปะกงเพื่อใช้เป็นท่าเทียบเรือ โดยคำนวณจากความยาวของเขื่อน (ที่เทียบเท่าได้กับความยาวหน้าท่าเทียบเรือ) แต่ละช่วงคูณด้วยความกว้างของสันเขื่อน 21 เมตร เท่ากันตลอดแนวแล้ว เขื่อนแต่ละช่วงจะมีพื้นที่ของสันเขื่อนที่เทียบเท่าได้กับพื้นที่ท่าเทียบเรือ ขนาด 2,705.64 ตารางเมตร 3,276 ตารางเมตร 1,776.6 ตารางเมตร 2,828.7 ตารางเมตร 2,667 ตารางเมตร 2,520 ตารางเมตร 4,053 ตารางเมตร 2,688 ตารางเมตร และ 1,239 ตารางเมตร ตามลำดับ

จากข้อเท็จจริงเกี่ยวกับขนาดของเขื่อนป้องกันตลิ่งที่บริษัท สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นท่าเทียบเรือทั้งหมดทุกช่วงดังกล่าว กรณีย่อมถือเป็นโครงการท่าเทียบเรือที่มีความยาวหน้าท่าตั้งแต่ 100 เมตร หรือมีพื้นที่ท่าเทียบเรือรวมตั้งแต่ 1,000 ตารางเมตรขึ้นไป ที่อยู่ในบังคับต้องจัดทำและได้รับความเห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ประเภทโครงการ

ทำเทียบเรือ เพื่อประกอบการยื่นขออนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำ (ทำเทียบเรือ) ด้วยตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 และประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง โดยถือเป็นอำนาจหน้าที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 และที่ 2 ในการควบคุมกำกับดูแลการขออนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำประเภททำเทียบเรือที่อยู่ในบังคับต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้ต้องดำเนินการให้ถูกต้องครบถ้วนตามกฎหมายก่อนการพิจารณาอนุมัติอนุญาต ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 มาตรา 117 ประกอบคำสั่งกรมเจ้าท่าที่ 430/2554 ลงวันที่ 7 มิถุนายน 2554 เรื่อง มอบหมายข้าราชการในสังกัดเป็น “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 ในการพิจารณาอนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ ที่กำหนดว่า

“ข้อ 1. ทำเทียบเรือ

ให้ผู้อำนวยความสะดวกสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค มีอำนาจพิจารณาอนุญาตและออกใบอนุญาตสำหรับเทียบเรือขนาดไม่เกิน 500 ตันกรอส และให้ผู้อำนวยความสะดวกสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขา มีอำนาจพิจารณาอนุญาตและออกใบอนุญาตสำหรับเทียบเรือขนาดไม่เกิน 20 ตันกรอส แต่ทั้งนี้ทำเทียบเรือดังกล่าวจะต้องไม่อยู่ในบังคับต้องทำการวิเคราะห์หรือประเมินใดๆ ตามกฎหมายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม...”

รายละเอียดปรากฏตามคำสั่งกรมเจ้าท่าที่ 430/2554 ลงวันที่ 7 มิถุนายน

2554 เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 3 ที่อ้างแล้ว

**ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ถึงที่ 3 ละเลยต่อหน้าที่ตามกฎหมายปล่อยให้บริษัท
ดำเนินการก่อสร้างและใช้ท่าเทียบเรือประกอบกิจการขนถ่ายสินค้าโดยไม่ได้จัดทำ
รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและไม่ได้รับใบอนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำ
แม่น้ำโดยถูกต้องตามกฎหมาย**

ผู้ฟ้องคดีขอเรียนว่า ข้อเท็จจริงแห่งคดีนี้ปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ถึงที่ 3 ได้ละเลยต่อหน้าที่ตามกฎหมายในการควบคุมกำกับดูแลท่าเทียบเรือ ปล่อยให้บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคปปิตอล จำกัด ดำเนินการก่อสร้างและใช้เชื่อมป้องกันตลิ่งเป็นท่าเทียบเรือประกอบกิจการขนถ่ายสินค้าโดยไม่ได้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและไม่ได้รับใบอนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำโดยถูกต้องตามกฎหมาย ทั้งที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ถึงที่ 3 ได้รับรู้รับทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการก่อสร้างและใช้ประโยชน์เชื่อมป้องกันตลิ่งเป็นท่าเทียบเรือของบริษัทฯ แล้ว และสามารถที่จะมีคำสั่งหรือดำเนินการใดๆตามอำนาจหน้าที่ได้เพื่อให้บริษัทฯ ระงับการก่อสร้างและหรือการใช้ประโยชน์เชื่อมป้องกันตลิ่งเป็นท่าเทียบเรือ และให้ดำเนินการให้ถูกต้องตามกระบวนการขั้นตอนและเงื่อนไขของกฎหมาย โดยผู้ฟ้องคดีขอเรียนชี้แจงถึงลำดับข้อเท็จจริงที่แสดงถึงการละเลยต่อหน้าที่ตามกฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ถึงที่ 3 ดังนี้คือ

- ภายหลังจากที่มีการยื่นคำร้องขอทำสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำต่อสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาจะเข็ญเตรา ลงวันที่ 30 เมษายน 2556 ขออนุญาตทำเชื่อมป้องกันตลิ่งในแนวเขตกรรมสิทธิ์ที่ดิน คสล. เพื่อใช้กันแนวตลิ่งบริเวณริมฝั่งแม่น้ำบางปะกงหน้าที่ดินแปลงโฉนดเลขที่ 1941, 1925, 1931, 24567, 1955 1957, 1929, 1930, 1956, 7527, 12626, 13609 และ 1941 ตำบลสนามจันทร์ อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดจะเข็ญเตรา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 ได้มีหนังสือลงวันที่ 6 มกราคม 2557 ถึงเจ้าของที่ดินผู้ยื่นคำร้อง รวม 8 ฉบับ แจ้งว่าไม่ขัดข้องในการก่อสร้างเชื่อมป้องกันตลิ่งตามคำร้อง โดยมีได้พิจารณาว่าแท้จริงแล้ว

เป็นการขออนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำประเภททำเทียบเรือที่อยู่ในบังคับต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมยื่นประกอบการขออนุญาต และมีได้ส่งต่อเรื่องการขออนุญาตดังกล่าวให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ในฐานะ “เจ้าท่า” ผู้มีอำนาจพิจารณาอนุมัติอนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำประเภททำเทียบเรือที่อยู่ในบังคับต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม รายละเอียดปรากฏตามหนังสือสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาฉะเชิงเทรา เรื่อง การก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งพังในแนวเขตกรรมสิทธิ์ที่ดิน ลงวันที่ 6 มกราคม 2557 จำนวน 8 ฉบับ เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 13 ที่อ้างแล้ว

- วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2558 ผู้อำนวยการสำนักความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมทางน้ำ ในฐานะรับมอบอำนาจจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ได้พิจารณาออกใบอนุญาตให้ขุดลอกร่องน้ำทางเรือเดิน เลขที่ 1/2558 ให้แก่บริษัท บลู เอ็นเนอร์จี โซลูชั่น จำกัด ผู้รับจ้างบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคปปิตอล จำกัด สำหรับทำการขุดลอกร่องน้ำทางเดินเรือบริเวณริมแม่น้ำบางปะกง หน้าโฉนดที่ดินเลขที่ 7527 และ 12626 (บริเวณที่บริษัทฯ ขออนุญาตก่อสร้างทำเทียบเรือรูปตัวที่ ท่า A และท่า B ตามใบอนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำทำเทียบเรือ เลขที่ 1/2555 และ 2/2555 แต่มิได้ดำเนินการก่อสร้าง) โดยมีรายละเอียดในเอกสารข้อมูลประกอบการพิจารณาอนุญาต คือ หนังสือบันทึกข้อความของส่วนตรวจท่า สำนักความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมทางน้ำ (ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1) ฉบับลงวันที่ 25 พฤศจิกายน 2557 ระบุในหน้าที่ 2 ข้อ 4 เรื่องวัตถุประสงค์ว่า “เพื่อทำการขุดลอกร่องน้ำทางเดินเรือสำหรับรองรับเรือลำเลียงขนาดไม่เกิน 500 ตันกรอส เข้ามาเทียบแนวเขื่อน ค.ส.ล. ซึ่งบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคปปิตอล จำกัด ทำการก่อสร้างอยู่ในเขตที่ดินโฉนดเลขที่ 7527 (สร้างเขื่อนในเขตที่ดินร่นเข้ามาจากแนวเขตที่ดินด้านริมน้ำประมาณ 20 เมตร และขุดที่ดินด้านริมน้ำออกทั้งหมด เพื่อให้เรือลำเลียงเข้ามาจอดริม

เชื่อม) โดยรักษาระดับความลึกของน้ำหน้าเขื่อนไว้ที่ 2.75 เมตร วัดจากระดับน้ำลงต่ำสุด”
รายละเอียดปรากฏตามใบอนุญาตให้ขุดลอกร่องน้ำทางเดินเรือ เลขที่ 1/2558
ลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2558 และหนังสือบันทึกข้อความของส่วนตรวจท่า สำนัก
ความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมทางน้ำ ฉบับลงวันที่ 25 พฤศจิกายน 2557
เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 14 ที่อ้างแล้ว

- วันที่ 14 สิงหาคม 2558 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ได้พิจารณาออกใบอนุญาตให้ขุดลอกหน้าท่าเทียบเรือ เลขที่ 13/2558 ให้แก่บริษัท บลู เอ็นเนอร์จี โซลูชั่น จำกัด ผู้รับจ้างบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคปปิตอล จำกัด สำหรับทำการขุดลอกหน้าท่าเทียบเรือบริเวณแม่น้ำบางปะกง หน้าโฉนดที่ดินเลขที่ 1925 (บริเวณที่บริษัท ขออนุญาตก่อสร้างท่าเทียบเรือรูปตัวที ท่า C ตามใบอนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำท่าเทียบเรือ เลขที่ 3/2555 แต่มิได้ดำเนินการก่อสร้าง) โดยมีรายละเอียดในเอกสารข้อมูลประกอบการพิจารณาอนุญาต คือ หนังสือบันทึกข้อความของสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาฉะเชิงเทรา ฉบับลงวันที่ 6 สิงหาคม 2558 ระบุในหน้าที่ 2 ข้อ 4 เรื่องวัตถุประสงค์ว่า “เพื่อทำการขุดลอกร่องน้ำทางเดินเรือสำหรับรองรับเรือลำเลียงขนาดไม่เกิน 500 ตันกรอส เข้ามาเทียบแนวเขื่อน ค.ส.ล. ซึ่งบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคปปิตอล จำกัด ทำการก่อสร้างอยู่ในเขตที่ดินโฉนดเลขที่ 1925 (สร้างเขื่อนในเขตที่ดินร่นเข้ามาจากแนวเขตที่ดินด้านริมหน้าประมาณ 20 เมตร และขุดที่ดินด้านริมหน้าออกทั้งหมด เพื่อให้เรือลำเลียงเข้ามาจอดริมเขื่อน) โดยรักษาระดับความลึกของน้ำหน้าเขื่อนไว้ที่ 2.25 เมตร วัดจากระดับน้ำลงต่ำสุด” รายละเอียดปรากฏตามใบอนุญาตให้ขุด
ลอกหน้าท่าเทียบเรือ เลขที่ 13/2558 ลงวันที่ 14 สิงหาคม 2558 และหนังสือบันทึก

ข้อความของสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาจะเชิงเทรา ฉบับลงวันที่ 6 สิงหาคม

2558 เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 15 ที่อ้างแล้ว

- วันที่ 24 สิงหาคม 2558 สำนักความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมทางน้ำ
หน่วยงานในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ได้ออกหนังสือรับรองการตรวจสภาพท่า เลขที่
7/2558 ระบุว่าได้ทำการตรวจสอบเขื่อนป้องกันตลิ่งที่ก่อสร้างในเขตกรรมสิทธิ์
ที่ดิน โฉนดเลขที่ 1925, 7527, 12626 และ 13609 ที่ตั้งอยู่ริมแม่น้ำบางปะกง ตำบล
สนามจันทร์ อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ของบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แค็ปปิตอล
จำกัด ซึ่งมีความประสงค์จะขอใช้เทียบเรือขนาดไม่เกิน 500 ตันกรอส ตามคำร้องของ
บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แค็ปปิตอล จำกัด นั้น ปรากฏว่า มีสภาพความมั่นคงแข็งแรง
ปลอดภัยและเหมาะสมในการใช้ **รายละเอียดปรากฏตามหนังสือรับรองการตรวจ**
สภาพท่า เลขที่ 7/2558 ลงวันที่ 24 สิงหาคม 2558 เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 16

ที่อ้างแล้ว

- วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2559 กลุ่มประชาชนในนามสมัชชาแปดริ้วเมือง
ย่งยี้น ผู้ฟ้องคดีที่ 1 ได้มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 ขอให้ตรวจสอบการดำเนินการ
ก่อสร้างเขื่อนคอนกรีตกว้างประมาณ 21 เมตร ยาวประมาณ 359 เมตร พร้อมหลักผูกเรือ
และสายพานลำเลียง ภายในโครงการโกดังเก็บสินค้าและท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้าของ
บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แค็ปปิตอล จำกัด ว่าน่าจะเข้าข่ายโครงการท่าเทียบเรือที่ต้อง
จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเสนอในชั้นขออนุญาตโครงการ
รายละเอียดปรากฏตามหนังสือสมัชชาแปดริ้วเมืองย่งยี้น เรื่องขอให้ตรวจสอบ
โครงการท่าเทียบเรือฯ ลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2559 เอกสารท้ายคำฟ้อง
หมายเลข 17 ที่อ้างแล้ว ต่อมาส่วนงานตรวจการขนส่งทางน้ำ สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค

สาขาจะเชิงเทราได้มีหนังสือบันทึกข้อความลงวันที่ 4 มีนาคม 2559 เรียนถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 เกี่ยวกับหนังสือขอให้ตรวจสอบเงื่อนไขคอนกรีตของสมัชชาแปดริ้วเมืองย้งยี่น โดยได้บันทึกสรุปข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบไว้ว่า ได้มีการขอทำเขื่อนในแนวเขตโฉนดที่ดินกรรมสิทธิ์ โดยตอนทำเขื่อนมีวัตถุประสงค์ชัดเจนว่าในอนาคตจะใช้เป็นท่าเทียบเรือเพราะมีการแสดงตำแหน่งรางเครนและหลักผูกเรือไว้ในแบบที่ขออนุญาต โดยเขื่อนมีความยาวรวม 321.00 เมตร สันเขื่อนกว้าง 21 เมตร และระบุด้วยว่า บริษัทฯยังไม่มีมีการขอใช้สันเขื่อนเพื่อใช้เป็นท่าเทียบเรือ แต่ได้ดำเนินการติดตั้งอุปกรณ์ที่ใช้ในการขนถ่ายสินค้าในบริเวณสันเขื่อนเรียบร้อยแล้ว โดยงานตรวจการขนส่งทางน้ำ สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาจะเชิงเทรา มีความเห็นควรหารือสำนักกฎหมาย กรมเจ้าท่า (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1) เพื่อขอความเห็น ว่า บริษัทฯสามารถขออนุญาตใช้สันเขื่อนเป็นท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้าได้หรือไม่ และอยู่ในบังคับต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมในชั้นขออนุญาตโครงการหรือไม่ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 ก็ได้ทำบันทึกไว้ในเอกสารฉบับเดียวกันเรียนถึง ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ 6 (ผจภ.6) เพื่อพิจารณาส่งต่อเรื่องหารือไปยังสำนักกฎหมาย กรมเจ้าท่า รายละเอียดปรากฏตามหนังสือบันทึกข้อความส่วนงานตรวจการขนส่งทางน้ำ สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาจะเชิงเทรา ลงวันที่ 4 มีนาคม 2559 เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 18 ที่อ้างแล้ว

- อย่างไรก็ตาม เนื่องจากระยะเวลาล่วงผ่านไปหลายเดือนแต่ก็ยังไม่มียุติผลการตรวจสอบหรือคำชี้แจงใดๆส่งกลับมาจากสำนักกฎหมาย (ในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1) หรือจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 ทางสมัชชาแปดริ้วเมืองย้งยี่น ผู้ฟ้องคดีที่ 1 จึงได้ทำหนังสือทวงถามความคืบหน้าส่งถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2559 และได้รับหนังสือตอบจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 ลงวันที่ 16 พฤศจิกายน 2559 ว่าทางสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาจะเชิงเทราได้ติดตามเรื่องหารือข้อกฎหมายแล้ว ทราบว่าเรื่องส่งไปเพื่อ

พิจารณาที่สำนักกฎหมาย กรมเจ้าท่า ตั้งแต่วันที่ 29 พฤษภาคม 2559 แต่ยังไม่ได้รับ คำตอบส่งกลับมา รายละเอียดปรากฏตามหนังสือสมัชชาแปดริ้วเมืองย่งยีน ลงวันที่ 25 ตุลาคม 2559 และหนังสือสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาฉะเชิงเทรา ลงวันที่ 16 พฤศจิกายน 2559 เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 23 และหมายเลข 24 ตามลำดับ

ผู้ฟ้องคดีขอเรียนต่อศาลว่า ข้อเท็จจริงตามเอกสารหลักฐานหลายฉบับข้างต้นนั้น นอกจากจะแสดงให้เห็นว่า เชื้อนป้องกันตลิ่งที่บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคลิปปิตอล จำกัด สร้างขึ้นริมแม่น้ำบางปะกงบริเวณแนวเขตโฉนดที่ดินเลขที่ 1941, 1925, 1931, 24567, 1955 1957, 1929, 1930, 1956, 7527, 12626, 13609 และ 1941 ตำบลสนามจันทร์ อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา นั้น แท้จริงแล้วเป็นการปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำประเภททำเทียบเรือ และมีขนาดที่อยู่ในบังคับต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมในขั้นตอนการขออนุมัติอนุญาตแล้ว ยังเป็นข้อมูลที่แสดงให้เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ถึงที่ 3 รั้รับทราบข้อมูลเหตุความไม่ชอบด้วยกฎหมายของการก่อสร้างและใช้ประโยชน์เชื้อนป้องกันตลิ่งเป็นท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้าของบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคลิปปิตอล จำกัด มานานอย่างน้อยกว่า 2 ปี แต่กลับละเลยต่อหน้าที่ตามกฎหมาย มิได้ออกคำสั่งหรือดำเนินการใดๆ เพื่อให้บริษัทระงับการก่อสร้างและหรือการใช้ประโยชน์เชื้อนป้องกันตลิ่งเป็นท่าเทียบเรือ และสั่งให้บริษัท ดำเนินการให้ถูกต้องตามกระบวนการขั้นตอนและเงื่อนไขของกฎหมาย ปลอมยให้บริษัทดำเนินการก่อสร้างและใช้ท่าเทียบเรือประกอบกิจการขนถ่ายสินค้าโดยไม่ได้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและไม่ได้รับใบอนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำโดยถูกต้องตามกฎหมายมาจนถึงปัจจุบัน

ผู้ฟ้องคดีขอเรียนต่อศาลว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ถึงที่ 3 ละเลยต่อหน้าที่ตามกฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติดังกล่าว ส่งผลกระทบต่อความเสียหายทั้งต่อผู้ฟ้องคดี ประชาชนทั่วไปในพื้นที่ และต่อสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติอันเป็นสมบัติส่วนร่วมของทุกคน โดยเฉพาะ

แม่น้ำบางปะกงที่มีความสำคัญทางระบบนิเวศและเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับชาติ ทำให้มิได้มีการศึกษาและจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) สำหรับโครงการท่าเทียบเรือ ซึ่งเป็นมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมเชิงป้องกันที่สำคัญที่มิได้มุ่งพิจารณาเฉพาะเพียงรูปแบบโครงสร้างและความมั่นคงปลอดภัยของตัวเขื่อนป้องกันตลิ่งหรือท่าเทียบเรือเท่านั้น แต่เจ้าของโครงการจะต้องทำการศึกษาประเมินผลกระทบจากกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการก่อสร้างและประกอบกิจการท่าเทียบเรือโดยรวมทั้งหมดอย่างครอบคลุมรอบด้าน ทั้งทางกายภาพ ชีวภาพ ผลกระทบต่อคุณค่าการใช้ประโยชน์ของมนุษย์ และต่อคุณภาพชีวิตด้วย โดยเฉพาะโครงการโกดังเก็บสินค้าและท่าเทียบเรือของบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แค็ปปิตอล จำกัด ในคดีนี้ที่มีได้มีองค์ประกอบเพียงตัวเขื่อนป้องกันตลิ่งเท่านั้น แต่ตามแผนโครงการจะมีการก่อสร้างท่าเทียบเรือรูปตัวที่จำนวน 6 ท่า และอาคารโกดังเก็บสินค้าขนาดใหญ่และอาคารอื่นๆ รวมกว่า 34 อาคาร บนพื้นที่โครงการรวม 430 ไร่ และจะมีการขนส่งสินค้าเข้าออกพื้นที่โครงการทั้งทางถนน โดยรถบรรทุกและทางเรือจำนวนมากด้วย ซึ่งย่อมก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชนมากยิ่งขึ้นกว่าเพียงการสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งหลายเท่าตัว

องค์ประกอบสำคัญอีกประการของการศึกษาจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมคือ จะต้องมีการเสนอมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม สอดคล้องกับรูปแบบและความรุนแรงของผลกระทบที่ค้นพบจากการศึกษาประเมิน ซึ่งจะถูกนำไปกำหนดเป็นเงื่อนไขมาตรการแนบท้ายใบอนุญาตให้เจ้าของโครงการต้องยึดถือปฏิบัติตามเอาไว้ด้วย ดังเช่นกรณีตัวอย่างเทียบเคียงกรณีโครงการท่าเทียบเรือบริษัท ท่าจีน ยูเนี่ยน พอร์ต จำกัด ซึ่งเป็นโครงการท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้าที่ตั้งอยู่ริมแม่น้ำท่าจีน ที่มีลักษณะโครงการใกล้เคียงกันกับโครงการของบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แค็ปปิตอล จำกัด และมีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (เดือนกรกฎาคม 2547) เพื่อประกอบการขออนุมัติอนุญาตโครงการด้วย

ก็ได้มีการศึกษาประเมินผลกระทบและกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมเอาไว้อย่างครอบคลุมรอบด้านทั้งสำหรับระยะก่อสร้างและระยะดำเนินการ ตัวอย่างเช่น คุณภาพน้ำ ผลกระทบทางเสียงและกลิ่น การกัดเซาะและการตกตะกอน นิเวศวิทยาทางน้ำและบนบก ความปลอดภัยในการคมนาคมทางเรือและทางรถยนต์ การจัดการของเสีย ผลกระทบด้านเศรษฐกิจและสังคม และการสาธารณสุข เป็นต้น รายละเอียดปรากฏตามเอกสารรายงานการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการท่าเทียบเรือบริษัท ท่าจีน ยูเนียน พอร์ต จำกัด เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 25 ซึ่งข้อมูลรายละเอียดโครงการ ผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้น และมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบที่มีการเสนอไว้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมนั้น จะเป็นชุดข้อมูลที่สำคัญสำหรับหน่วยงานรัฐในการนำไปประกอบการพิจารณาอนุมัติอนุญาตโครงการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างรอบคอบรัดกุมมากยิ่งขึ้น เพื่อปกป้องสิ่งแวดล้อมและวิถีชีวิตสุขภาพของชุมชนที่อาจได้รับผลกระทบไม่ให้เสื่อมโทรมหรือถูกทำลายลงจากการดำเนินโครงการหรือกิจการอันหนึ่ง หรือทำให้เกิดผลกระทบน้อยที่สุด กับทั้งยังเป็นกระบวนการที่เปิดโอกาสให้ประชาชนผู้มีส่วนได้เสียที่อาจได้รับผลกระทบจากโครงการได้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารและสามารถมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นข้อห่วงกังวล ตลอดจนมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบการพิจารณาอนุมัติอนุญาตและการดำเนินโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพอันจะเป็นประโยชน์ทั้งต่อหน่วยงานรัฐและเจ้าของโครงการเองด้วย สอดคล้องกับเจตนารมณ์และหลักการของการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามเอกสารของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ระบุหมายถึง

“การใช้หลักวิชาการในการทำนายหรือคาดการณ์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมทั้งทางบวกและทางลบของการดำเนินโครงการพัฒนาที่จะมีต่อสิ่งแวดล้อมในทุกๆ ด้าน ทั้งทางทรัพยากรธรรมชาติและทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อจะได้หาทางป้องกันผลกระทบในทางลบ

ที่อาจเกิดขึ้นให้เกิดน้อยที่สุด ในขณะที่เดียวกันก็มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถฟื้นคืนกลับมาได้อย่างมีประโยชน์ มีประสิทธิภาพสูงสุดและคุ้มค่าที่สุด นอกจากนี้ รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมยังใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจของนักบริหารว่าสมควรดำเนินการหรือไม่ การวิเคราะห์ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมจะเป็นประโยชน์อย่างมาก หากได้รับการนำมาใช้ในการวางแผนป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ขั้นตอนการศึกษาความเหมาะสมของโครงการจะช่วยลดค่าใช้จ่ายในการแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นภายหลังดำเนินโครงการแล้ว และเป็นวิสัยทัศน์ของนักบริหารโครงการในยุคโลกาภิวัตน์ที่มุ่งเน้นการป้องกันมากกว่าการแก้ไข”

**รายละเอียดปรากฏสำเนาเอกสารสำนักงานนโยบายและแผน
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่องแนวทางการประเมินผลกระทบทางสุขภาพใน
รายงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (เมษายน 2556) หน้า 13 เอกสารท้ายคำฟ้อง
หมายเลข 26**

นอกจากนี้ ในการพิจารณาออกใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำตามกฎหมายยังได้กำหนดขั้นตอนกระบวนการพิจารณาที่ละเอียดรัดกุมเอาไว้เป็นการเฉพาะด้วย กล่าวคือ ในการที่เจ้าท่าหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าท่าจะสามารถใช้อำนาจพิจารณาออกใบอนุญาตการปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำแม่น้ำได้ จะต้องมียุทธศาสตร์หนังสือของจังหวัดที่อาคารหรือสิ่งอื่นใดที่ขออนุญาตปลูกสร้างล่วงล้ำลำแม่น้ำตั้งอยู่ รับรองว่าไม่เป็นอุปสรรคต่อแผนพัฒนาจังหวัด ผังเมือง และการรักษาสภาพแวดล้อมของจังหวัด โดยการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาออกหนังสือรับรองในการปลูกสร้างอาคาร หรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำที่ได้รับการแต่งตั้งขึ้นตามข้อ 2(5) แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ 63 (พ.ศ.2537) ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ.2456 และต้องผ่านการพิจารณากลับกรองให้ความเห็นชอบโดยคณะกรรมการเพื่อพิจารณากลับกรองการปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำประจำสำนักงาน

เจ้าท่าภูมิภาคที่ได้รับการแต่งตั้งขึ้นตามคำสั่งกรมเจ้าท่า ที่ 430/2554 เรื่อง มอบหมายข้าราชการในสังกัดเป็น "เจ้าท่า" ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 ในการพิจารณาอนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ ก่อนด้วย รายละเอียดปรากฏตามกฎกระทรวงฉบับที่ 63 (พ.ศ.2537) และคำสั่งกรมเจ้าท่า ที่ 430/2554 ลงวันที่ 7 มิถุนายน 2554 เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 21 และ 3 ที่อ้างแล้วตามลำดับ ซึ่งย่อมคาดหมายได้ว่ากระบวนการพิจารณาออกใบอนุญาตดังกล่าวโดยเฉพาะในประเด็นเรื่องผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจะมีความละเอียดรัดกุมมากยิ่งขึ้นกว่าการพิจารณาตัดสินใจโดยเจ้าหน้าที่รัฐเพียงคนเดียวและการพิจารณาตีความว่าเป็นเพียงการขออนุญาตก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งภายในเขตที่ดินกรรมสิทธิ์อย่างแน่นอน

การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ถึงที่ 3 ปล่อยให้บริษัทฯดำเนินการก่อสร้างและใช้เขื่อนป้องกันตลิ่งเป็นท่าเทียบเรือประกอบกิจการขนถ่ายสินค้าโดยไม่ได้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและไม่ได้รับใบอนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำประเภทท่าเทียบเรือโดยถูกต้องตามกฎหมาย จึงเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติในการควบคุมดูแลสิ่งล่วงล้ำลำน้ำและท่าเทียบเรือ และเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้ฟ้องคดีและประโยชน์สาธารณะ ทำให้ไม่มีการศึกษาประเมินผลกระทบและกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างรอบด้าน และทำให้โครงการมิได้ถูกพิจารณากลับกรองความถูกต้องเหมาะสมโดยคณะกรรมการตามกฎหมายก่อนการอนุมัติอนุญาตให้ดำเนินโครงการดังที่เรียนต่อศาลข้างต้น ทั้งยังเป็นการเปิดช่องให้มีการหลบเลี่ยงกฎหมายเพื่อแสวงหาประโยชน์ส่วนตนจากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอันเป็นสมบัติส่วนรวม อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทยไม่อาจบรรลุตามเจตนารมณ์ในการควบคุมและป้องกันผลกระทบจากการปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำและการดูแลรักษาทางน้ำสาธารณะ

ข้อ 4.2 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 4 ออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร เชื้อนคอนกรีตเสริมเหล็ก ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ให้แก่ บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แค็ปปิตอล จำกัด เพื่อใช้เป็นท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้า โดยไม่มีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมประกอบการพิจารณา จึงเป็นการออกคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ตามที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสนามจันทร์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 4 ได้พิจารณาออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารสำหรับการก่อสร้างเชื้อนคอนกรีตเสริมเหล็กป้องกันตลิ่งริมแม่น้ำบางปะกงในพื้นที่โครงการโกดังเก็บสินค้าและท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้า ตำบลสนามจันทร์ อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ของบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แค็ปปิตอล จำกัด จำนวน 10 ฉบับ โดยมีรายละเอียดตามใบอนุญาตดังนี้

1. ใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเลขที่1/2557 ออกให้แก่ นางสาววิญญา ตั้งติพงษ์กุล โฉนดที่ดินเลขที่ 7527, 12626 ประเภทอาคาร เชื้อนชนิดคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาดพื้นที่/ความยาว 5,061 ตารางเมตร ออกเมื่อวันที่13 กุมภาพันธ์ 2557 หมดอายุวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2558 ต่ออายุใบอนุญาตครั้งที่ 1 จนถึงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2559 ต่ออายุใบอนุญาตครั้งที่ 2 จนถึงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2560 และต่ออายุครั้งที่ 3 จนถึงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2561
2. ใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเลขที่2/2557 ออกให้แก่ บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แค็ปปิตอล จำกัด โฉนดที่ดินเลขที่ 1925 ประเภทอาคาร เชื้อนชนิดคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาดพื้นที่/ความยาว 3,276 ตารางเมตร ออกเมื่อวันที่13 กุมภาพันธ์ 2557 หมดอายุวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2558 ต่ออายุใบอนุญาตครั้งที่ 1 จนถึงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2559

ต่ออายุใบอนุญาตครั้งที่ 2 จนถึงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2560 และต่ออายุครั้งที่ 3 จนถึงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2561

3. ใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเลขที่ 3/2557 ออกให้แก่ นายสุวิจักขณ์ ตั้งติพงศ์กุล โฉนดที่ดินเลขที่ 1957 ประเภทอาคาร เชื้อนชนิดคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาดพื้นที่/ความยาว 1,376 ตารางเมตร ออกเมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2557 หมดอายุวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2558 ต่ออายุใบอนุญาตครั้งที่ 1 จนถึงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2559 ต่ออายุใบอนุญาตครั้งที่ 2 จนถึงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2560 และต่ออายุครั้งที่ 3 จนถึงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2561

4. ใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเลขที่ 4/2557 ออกให้แก่ นางสาววรัญญา ตั้งติพงศ์กุล โฉนดที่ดินเลขที่ 1930, 1956 ประเภทอาคาร เชื้อนชนิดคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาดพื้นที่/ความยาว 2,520 ตารางเมตร ออกเมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2557 หมดอายุวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2558 ต่ออายุใบอนุญาตครั้งที่ 1 จนถึงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2559 ต่ออายุใบอนุญาตครั้งที่ 2 จนถึงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2560 และต่ออายุครั้งที่ 3 จนถึงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2561

5. ใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเลขที่ 5/2557 ออกให้แก่ บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แด็คปีดอล จำกัด โฉนดที่ดินเลขที่ 1955, 24567 ประเภทอาคาร เชื้อนชนิดคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาดพื้นที่/ความยาว 2,829 ตารางเมตร ออกเมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2557 หมดอายุวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2558 ต่ออายุใบอนุญาตครั้งที่ 1 จนถึงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2559 ต่ออายุใบอนุญาตครั้งที่ 2 จนถึงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2560 และต่ออายุครั้งที่ 3 จนถึงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2561

6. ใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเลขที่ 6/2557 ออกให้แก่ นางสาวกัลยา หล่อจีรานนท์ โฉนดที่ดินเลขที่ 1931 ประเภทอาคาร เชื้อนชนิดคอนกรีตเสริมเหล็ก

ขนาดพื้นที่/ความยาว 1,777 ตารางเมตร ออกเมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2557 หมดอายุ วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2558 ต่ออายุใบอนุญาตครั้งที่ 1 จนถึงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2559 ต่ออายุใบอนุญาตครั้งที่ 2 จนถึงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2560 และต่ออายุครั้งที่ 3 จนถึงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2561

7. ใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเลขที่ 7/2557 ออกให้แก่ บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แอ็คทีฟโฮม จำกัด โฉนดที่ดินเลขที่ 1941 ประเภทอาคาร เชื้อชนนิตคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาดพื้นที่/ความยาว 2,706 ตารางเมตร ออกเมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2557 หมดอายุ วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2558 ต่ออายุใบอนุญาตครั้งที่ 1 จนถึงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2559 ต่ออายุใบอนุญาตครั้งที่ 2 จนถึงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2560 และต่ออายุครั้งที่ 3 จนถึงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2561

8. ใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเลขที่ 8/2557 ออกให้แก่ นายจักรพงษ์ ตั้งติพงษ์กุล โฉนดที่ดินเลขที่ 1942 ประเภทอาคาร เชื้อชนนิตคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาดพื้นที่/ความยาว 1,239 ตารางเมตร ออกเมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2557 หมดอายุ วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2558 ต่ออายุใบอนุญาตครั้งที่ 1 จนถึงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2559 ต่ออายุใบอนุญาตครั้งที่ 2 จนถึงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2560 และต่ออายุครั้งที่ 3 จนถึงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2561

9. ใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเลขที่ 9/2557 ออกให้แก่ บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แอ็คทีฟโฮม จำกัด โฉนดที่ดินเลขที่ 1929 ประเภทอาคาร เชื้อชนนิตคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาดพื้นที่/ความยาว 1,365 ตารางเมตร ออกเมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2557 หมดอายุ วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2558 ต่ออายุใบอนุญาตครั้งที่ 1 จนถึงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2559 ต่ออายุใบอนุญาตครั้งที่ 2 จนถึงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2560 และต่ออายุครั้งที่ 3 จนถึงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2561

10. ใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเลขที่10/2557 ออกให้แก่ นายจักรพงษ์ ตั้งติพงศ์กุล โฉนดที่ดินเลขที่ 13609 ประเภทอาคาร เชื้อนชนิดคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาดพื้นที่/ความยาว 1,680 ตารางเมตร ออกเมื่อวันที่13 กุมภาพันธ์ 2557 หมดอายุวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2558 ต่ออายุใบอนุญาตครั้งที่ 1 จนถึงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2559 ต่ออายุใบอนุญาตครั้งที่ 2 จนถึงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2560 และต่ออายุครั้งที่ 3 จนถึงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2561

รายละเอียดปรากฏตามใบอนุญาตการก่อสร้างอาคาร เชื้อนคอนกรีตเสริมเหล็ก เพื่อป้องกันตลิ่งพังลงริมแม่น้ำ จำนวน 10 ฉบับ เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 27

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากตามข้อเท็จจริงปรากฏว่า เชื้อนป้องกันตลิ่งตามใบอนุญาตก่อสร้างอาคารทั้ง 10 ฉบับดังกล่าว คือสิ่งก่อสร้างเดียวกันกับเชื้อนป้องกันตลิ่งที่สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาจะเชิงเทรา โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 ได้มีหนังสือลงวันที่ 6 มกราคม 2557 รวมจำนวน 8 ฉบับ ตอบไม่ขัดข้องในการขอก่อสร้างเชื้อน ค.ส.ล.ป้องกันตลิ่งพังในแนวเขตกรรมสิทธิ์ที่ดินริมตลิ่งแม่น้ำบางปะกงหน้าโฉนดเลขที่ 1941, 1925, 1931, 24567, 1955 1957, 1929, 1930, 1956, 7527, 12626, 13609 และ 1941 ตำบลสนามจันทร์ อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา

รายละเอียดปรากฏตามเอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 13 ที่อ้างแล้ว และโดยที่การขออนุญาตก่อสร้างเชื้อนป้องกันตลิ่งดังกล่าวทั้งหมดนั้น แท้จริงแล้วเป็นการก่อสร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์และเจตนาใช้เป็นท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้าในการประกอบกิจการโครงการโกดังเก็บสินค้าและท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้าของ บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคปปิตอล จำกัด อันมีลักษณะเป็นการปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำแม่น้ำประเภทท่าเทียบเรือที่มีขนาดความยาวหน้าท่าตั้งแต่ 100 เมตร และหรือขนาดพื้นที่ท่าเทียบเรือรวมตั้งแต่ 1,000 ตารางเมตรขึ้นไป ที่อยู่ในเกณฑ์

บังคับต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 เสนอในขั้นตอนการขออนุมัติอนุญาตโครงการด้วย ทั้งนี้ ตามรายละเอียดข้อเท็จจริง พยานหลักฐาน และข้อกฎหมาย ที่ผู้ฟ้องคดีได้เรียนเสนอต่อศาลแล้วในข้อ 4.1 ข้างต้น

ดังนั้นในการพิจารณาออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร เลขที่ 1/2557 ถึงเลขที่ 10/2557 รวมถึงการพิจารณาต่อใบอนุญาตทั้ง 10 ฉบับดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 4 จึงต้องพิจารณาตามสภาพและวัตถุประสงค์ที่แท้จริง คือการก่อสร้างและใช้ประโยชน์สิ่งก่อสร้างที่ขอรับใบอนุญาตเป็นท่าเทียบเรือ มิใช่เพียงการขออนุญาตก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งเท่านั้น และเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงตามใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร 10 ฉบับว่า เขื่อนป้องกันตลิ่งที่ถือเป็นท่าเทียบเรือดังกล่าวมีขนาดพื้นที่ 5,061 ตารางเมตร 3,276 ตารางเมตร 1,376 ตารางเมตร 2,520 ตารางเมตร 2,829 ตารางเมตร 1,777 ตารางเมตร 2,706 ตารางเมตร 1,239 ตารางเมตร 1,365 ตารางเมตร และ 1,680 ตารางเมตร ตรงกันหรือสอดคล้องใกล้เคียงกันกับขนาดของเขื่อนป้องกันตลิ่งที่ระบุไว้ในเอกสารเรื่องการทำสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ และมีลักษณะการก่อสร้างเรียงต่อกันตามแนวที่ดินริมตลิ่งแม่น้ำบางปะกงในพื้นที่โครงการโกดังเก็บสินค้าและท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้าของบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แอ็คทีฟ จำกัด มีการดำเนินการติดตั้งอุปกรณ์ที่ใช้ในการขนถ่ายสินค้าในบริเวณสันเขื่อน มีการขุดลอกร่องน้ำทางเรือเดินเพื่อเชื่อมต่อแนวเขื่อนกับแม่น้ำบางปะกงสำหรับรองรับเรือลำเลียงขนาดไม่เกิน 500 ตันกรอส เข้ามาเทียบแนวเขื่อน และปัจจุบันมีการประกอบกิจการนำเรือบรรทุกเข้ามาเทียบท่าบริเวณแนวเขื่อนเพื่อทำการขนถ่ายสินค้าผลผลิตทางการเกษตรแล้ว กรณีจึงถือเป็นโครงการท่าเทียบเรือที่มีขนาดความยาวหน้าท่าตั้งแต่ 100 เมตร และหรือขนาดพื้นที่ท่าเทียบเรือรวมตั้งแต่ 1,000 ตารางเมตรขึ้นไป และอยู่ในบังคับต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) สำหรับโครงการท่าเทียบเรือ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 ประกอบประกาศ

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ 24 เมษายน 2555 เสนอในขั้นตอนการขออนุมัติอนุญาตโครงการ ซึ่งหมายความรวมถึงการยื่นขอรับใบอนุญาตก่อสร้างอาคารจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ 4 ด้วย

และโดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 มาตรา 48 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในกรณีที่โครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 46 เป็นโครงการหรือกิจการซึ่งจะต้องได้รับอนุญาตจากทางราชการตามกฎหมายก่อนเริ่มการก่อสร้างหรือดำเนินการให้บุคคลผู้ขออนุญาตเสนอรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมต่อเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายนั้นและต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม...”

และวรรคสอง บัญญัติว่า “ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตตามกฎหมายรอกการสั่งอนุญาตสำหรับโครงการหรือกิจการตามวรรคหนึ่งไว้ก่อนจนกว่าจะทราบผลการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 49 จากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”

เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ 4 ได้พิจารณาออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร เลขที่ 1/2557 ถึงเลขที่ 10/2557 รวม 10 ฉบับ รวมถึงการพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตก่อสร้างอาคารทั้ง 10 ฉบับดังกล่าวทุกครั้งไปโดยที่ผู้ยื่นคำร้องขออนุญาตมิได้จัดทำและยื่นส่งรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ประกอบการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 4 ทั้งที่ข้อเท็จจริงปรากฏชัดเจนและย่อมเป็นที่รับรู้รับทราบแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 4 จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาออกใบอนุญาตหรือการต่ออายุใบอนุญาตทั้ง 3 ครั้งอยู่แล้วว่า โครงการหรือ

สิ่งก่อสร้างดังกล่าวมีลักษณะเป็นการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งเพื่อใช้เป็นท่าเทียบเรือที่อยู่ใน
 บังคับต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม กรณีจึงเป็นการออกคำสั่งทาง
 ปกครองที่ไม่ถูกต้องตามขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญตามกฎหมาย และย่อมมีผลทำให้ใบอนุญาต
 ก่อสร้างอาคาร เลขที่ 1/2557 ถึงเลขที่ 10/2557 ที่ออกโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ 4 รวมถึงการต่ออายุ
 ใบอนุญาตทุกฉบับ เป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ข้อ 4.3 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 5 ออกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน 7 ฉบับ
 สำหรับการประกอบกิจการเก็บรักษาพีช เมล็ดพีช หรือผลิตผลจากพีชในโกดังให้แก่ บริษัท
 อีสเทิร์น ที พี เค แค็ปปิตอล จำกัด โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขัดต่อกฎกระทรวงให้ใช้บังคับ
 ผังเมืองรวมชุมชนสุวินทวงศ์ พ.ศ.2558 และกฎกระทรวงฉบับที่ 2 (พ.ศ.2535) ออกตาม
 ความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535

4.3.1 ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน 7 ฉบับที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 5 ออก
 ให้แก่ บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แค็ปปิตอล จำกัด ขัดต่อกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวม
 ชุมชนสุวินทวงศ์ พ.ศ.2558

ผู้ฟ้องคดีขอเรียนต่อศาลว่า ในส่วนของการประกอบกิจการโกดังเก็บสินค้า ซึ่งเป็น
 ส่วนหนึ่งของโครงการโกดังเก็บสินค้าและท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้า ตำบลสนามจันทร์ อำเภอบ้าน
 โปธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ของบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แค็ปปิตอล จำกัด นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 5 ได้
 พิจารณาออกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานให้แก่บริษัทฯ รวม 7 ฉบับ ดังนี้

1. ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานเลขที่ จ 3-2(5)-12/59 ฉช ประเภทโรงงานลำดับที่ 2(5) ประกอบกิจการ เก็บรักษาพีช เมล็ดพีช หรือผลิตผลจากพีชในโกดัง กำลังเครื่องจักร 100 แรงม้า จำนวนคนงาน 5 คน ออกเมื่อวันที่ 5 เมษายน 2559
2. ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานเลขที่ จ 3-2(5)-13/59 ฉช ประเภทโรงงานลำดับที่ 2(5) ประกอบกิจการ เก็บรักษาพีช เมล็ดพีช หรือผลิตผลจากพีชในโกดัง กำลังเครื่องจักร 100 แรงม้า จำนวนคนงาน 5 คน ออกเมื่อวันที่ 11 เมษายน 2559
3. ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานเลขที่ จ 3-2(5)-14/59 ฉช ประเภทโรงงานลำดับที่ 2(5) ประกอบกิจการ เก็บรักษาพีช เมล็ดพีช หรือผลิตผลจากพีชในโกดัง กำลังเครื่องจักร 355.51 แรงม้า จำนวนคนงาน 40 คน ออกเมื่อวันที่ 11 เมษายน 2559
4. ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานเลขที่ จ 3-2(5)-15/59 ฉช ประเภทโรงงานลำดับที่ 2(5) ประกอบกิจการ เก็บรักษาพีช เมล็ดพีช หรือผลิตผลจากพีชในโกดัง กำลังเครื่องจักร 130 แรงม้า จำนวนคนงาน 5 คน ออกเมื่อวันที่ 12 เมษายน 2559
5. ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานเลขที่ จ 3-2(5)-16/59 ฉช ประเภทโรงงานลำดับที่ 2(5) ประกอบกิจการ เก็บรักษาพีช เมล็ดพีช หรือผลิตผลจากพีชในโกดัง กำลังเครื่องจักร 100 แรงม้า จำนวนคนงาน 10 คน ออกเมื่อวันที่ 12 เมษายน 2559
6. ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานเลขที่ จ 3-2(5)-17/59 ฉช ประเภทโรงงานลำดับที่ 2(5) ประกอบกิจการ เก็บรักษาพีช เมล็ดพีช หรือผลิตผลจากพีชในโกดัง กำลังเครื่องจักร 100 แรงม้า จำนวนคนงาน 5 คน ออกเมื่อวันที่ 18 เมษายน 2559
7. ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานเลขที่ จ 3-2(5)-18/59 ฉช ประเภทโรงงานลำดับที่ 2(5) ประกอบกิจการ เก็บรักษาพีช เมล็ดพีช หรือผลิตผลจากพีชในโกดัง กำลังเครื่องจักร 100 แรงม้า จำนวนคนงาน 5 คน ออกเมื่อวันที่ 19 เมษายน 2559

รายละเอียดปรากฏตามใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (รง.4) เลขที่
จ 3-2(5)-12/59 จข ถึงเลขที่ จ 3-2(5)-18/59 จข รวม 7 ฉบับ พร้อมเอกสารเงื่อนไขแนบท้าย
ใบอนุญาต เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 28

ผู้ฟ้องคดีขอเรียนว่า โรงงานเก็บรักษาพืช เมล็ดพืช หรือผลิตจากพืชในโกดังของบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคลิปปิตอล จำกัด ตามใบอนุญาตทั้ง 7 ฉบับดังกล่าวมีที่ตั้งโรงงานตามใบอนุญาตอยู่ที่ หมู่ที่ 6 ตำบลสนามจันทร์ อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา บริเวณริมแม่น้ำบางปะกง ซึ่งในขณะที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 5 พิจารณาออกใบอนุญาตเมื่อเดือนเมษายน พ.ศ.2559 พื้นที่ตั้งโรงงานดังกล่าวอยู่ในบังคับกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมชุมชนสุวินทวงศ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ.2558 ซึ่งประกาศและมีผลบังคับใช้มาตั้งแต่วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2558 โดยอยู่ในบริเวณพื้นที่สีเขียวหมายเลข 5.81 ที่กำหนดให้เป็นเขตที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม ตามแผนผังและรายการประกอบแผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามที่ได้จำแนกประเภทท้ายกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมชุมชนสุวินทวงศ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. 2558

และตามข้อ 11 ของกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมชุมชนสุวินทวงศ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. 2558 กำหนดว่า

“ที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อเกษตรกรรม หรือเกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม สถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการเป็นส่วนใหญ่ สำหรับการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการอื่น ให้ใช้ได้ไม่เกินร้อยละสิบของที่ดินประเภทนี้ในแต่ละบริเวณ

ที่ดินประเภทนี้ ห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

(1) โรงงานทุกจำพวกตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่โรงงานตามประเภท ชนิด และจำพวกที่กำหนดให้ดำเนินการได้ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้ และโรงงานบำบัด น้ำเสียรวมของชุมชนที่อยู่ห่างจากริมแม่น้ำบางปะกง คลองแสนแสบ คลองหลวงแพ่ง คลองพระองค์เจ้าไชยานุชิต คลองนครเนื่องเขต คลองอุดมชลจร คลองขวาง และคลอง ประเวศบุรีรมย์ ไม่น้อยกว่า 500 เมตร...”

รายละเอียดปรากฏตามกฎหมายกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมชุมชน

สุวินทวงศ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. 2558 เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 6 ที่อ้างแล้ว

ผู้ฟ้องคดีขอเรียนต่อศาลว่า ตามข้อเท็จจริงปรากฏว่า สถานที่ตั้งโรงงานเก็บรักษา ฟืช เมล็ดพืช หรือผลิตจากพืชในโกดัง ของบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคปปิตอล จำกัด ตามใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานเลขที่ จ 3-2(5)-12/59 ฉช ถึงเลขที่ จ 3-2(5)-18/59 ฉช รวม 7 ฉบับนั้นมีระยะห่างจากริมแม่น้ำบางปะกงน้อยกว่า 500 เมตร กรณีจึงเป็นการใช้ประโยชน์ ที่ดินที่ขัดต่อข้อ 11 ของกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมชุมชนสุวินทวงศ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. 2558 เรื่องระยะห่างจากริมแม่น้ำ ทั้งนี้ แม้ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงดังกล่าวจะอนุญาตให้ สามารถประกอบกิจการโรงงานลำดับที่ 2(5) โรงงานเก็บรักษาพืช เมล็ดพืช หรือผลิตจากพืช ในโกดัง หรือคลังสินค้า ในเขตที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรมได้ก็ตาม

และเมื่อการพิจารณาออกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานทั้ง 7 ฉบับดังกล่าว ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 5 เกิดขึ้นในเดือนเมษายน 2559 ภายหลังจากที่มีการประกาศใช้กฎกระทรวง ให้ใช้บังคับผังเมืองรวมชุมชนสุวินทวงศ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. 2558 แล้วเมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2558 กรณีจึงถือเป็นการพิจารณาออกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่ขัดต่อ พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ.2518 มาตรา 27 วรรคแรก ที่บัญญัติว่า “ในเขตที่ได้มี กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมแล้ว ห้ามบุคคลใดใช้ประโยชน์ที่ดินผิดไปจากที่ได้กำหนดไว้

ในผังเมืองรวม หรือปฏิบัติการใดๆ ซึ่งขัดกับข้อกำหนดของผังเมืองรวมนั้น” และย่อมถือเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

และในกรณีแห่งคดีนี้ แม้บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคปปิตอล จำกัด จะได้รับใบอนุญาตก่อสร้างอาคารโรงงานโกดังเก็บสินค้าจากองค์การบริหารส่วนตำบลสนามจันทร์และเริ่มก่อสร้างอาคารโรงงานมาก่อนกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมชุมชนสุวินทวงศ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. 2558 ประกาศบังคับใช้ แต่บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคปปิตอล จำกัด และผู้ถูกฟ้องคดีที่ 5 ก็ไม่อาจอ้างได้ว่าการใช้ประโยชน์ที่ดินมาก่อนผังเมืองรวมบังคับใช้ เพื่อให้เข้าข้อยกเว้นไม่ต้องตกอยู่ในบังคับของผังเมืองรวมชุมชนสุวินทวงศ์ ตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ.2518 มาตรา 27 วรรคสอง ที่บัญญัติว่า “ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่กรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินได้ใช้ประโยชน์ที่ดินมาก่อนที่จะมีกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวม และจะใช้ประโยชน์ที่ดินเช่นนั้นต่อไปเมื่อมีกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมแล้ว...” ทั้งนี้ เนื่องจากใบอนุญาตก่อสร้างอาคารที่ออกโดยนายกองการบริหารส่วนตำบลสนามจันทร์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 4 นั้น แม้จะออกก่อนการประกาศใช้กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมชุมชนสุวินทวงศ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. 2558 และมีการระบุไว้ว่าเป็นอาคาร “โรงงาน” ก็ตาม แต่มิได้มีการระบุถึงวัตถุประสงค์หรือไม่ปรากฏชัดว่าเป็นการขออนุญาตก่อสร้างอาคารเพื่อประกอบกิจการโรงงานประเภทหรือชนิดใดตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2535 กรณีจึงไม่อาจถือได้ว่าได้มีการใช้ประโยชน์ที่ดินมาก่อนตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ.2518 มาตรา 27 วรรคสอง เนื่องจากไม่สามารถจำแนกได้ว่าเป็นโรงงานประเภทใด ทั้งนี้ เป็นไปตามความเห็นของกรมโยธาธิการและผังเมือง รายละเอียดปรากฏตามหนังสือกรมโยธาธิการและผังเมืองที่ มท 0712.1/10281 ลงวันที่ 11 สิงหาคม 2559 เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 29

นอกจากนี้ โดยที่พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2535 มาตรา 12 วรรคแรกบัญญัติว่า “ผู้ประกอบการกิจการโรงงานจำพวกที่ 3 ต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 8 ประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวงดังกล่าวและประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามมาตรา 32” และวรรค 2 บัญญัติว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดตั้งโรงงานก่อนได้รับใบอนุญาต” ซึ่งการ “ตั้งโรงงาน” มีนิยามตามมาตรา 5 ให้ความหมายว่า “การก่อสร้างอาคารเพื่อติดตั้งเครื่องจักรสำหรับประกอบกิจการโรงงาน หรือนำเครื่องจักรสำหรับประกอบกิจการโรงงานมาติดตั้งในอาคารสถานที่หรือยานพาหนะที่จะประกอบกิจการ” แต่ข้อเท็จจริงแห่งคดีนี้ปรากฏตามเอกสารเหตุผลแนบท้ายประกาศสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา เรื่อง การออกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานของบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคปิตอล จำกัด ระบุในเหตุผลข้อ 2 ว่า “เมื่อสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดฉะเชิงเทรารับคำขออนุญาตประกอบกิจการโรงงานแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ไปตรวจสอบสถานที่ขอใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน พบว่าบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคปิตอล จำกัด ได้ก่อสร้างอาคารโรงงานสำหรับเก็บรักษา และลำเลียงพีช เมล็ดพีช หรือผลผลิตจากพีช โดยมีได้รับอนุญาต เป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2535 ซึ่งได้ส่งดำเนินคดีเรียบร้อยแล้ว”

รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (ร.4) เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 28 ที่อ้างแล้ว ผู้ฟ้องคดีขอเรียนว่า ข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่า การก่อสร้างอาคารโรงงานของบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคปิตอล จำกัด เป็นการตั้งโรงงานก่อนที่จะได้รับใบอนุญาต เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขัดต่อพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2535 มาตรา 12 และย่อมไม่อาจถือว่าบริษัทฯ ได้มีการใช้ประโยชน์ที่ดินมาก่อนการประกาศใช้กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมชุมชนสวนทิวทัศน์ จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. 2558 อันจะเข้าข้อยกเว้นตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ.2518 มาตรา 27 วรรคสอง

ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานเลขที่ จ 3-2(5)-12/59 ฉช ถึงเลขที่ จ 3-2(5)-18/59 ฉช รวม 7 ฉบับ ที่ออกโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ 5 ให้แก่บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แค็ปปิตอล จำกัด ขัดต่อกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมชุมชนสุนันทวงศ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. 2558 ตามที่ได้เรียนต่อศาลข้างต้นแล้ว กรณีจึงถือว่าใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานทั้ง 7 ฉบับเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

4.3.2 ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน 7 ฉบับที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 5 ออกให้แก่ บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แค็ปปิตอล จำกัด ขัดต่อกฎกระทรวงฉบับที่ 2 (พ.ศ.2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535

ผู้ฟ้องคดีขอเรียนว่า ในการพิจารณาออกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานเลขที่ จ 3-2(5)-12/59 ฉช ถึงเลขที่ จ 3-2(5)-18/59 ฉช รวม 7 ฉบับ ให้แก่บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แค็ปปิตอล จำกัด นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 5 ต้องยึดถือพิจารณาตามข้อกำหนดที่สำคัญ ได้แก่ พระราชบัญญัติผังเมือง พ.ศ.2518 และพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2535 และรวมถึงกฎหมายลำดับรองที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวด้วย ซึ่งกฎหมายลำดับรองที่สำคัญที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 5 ต้องพิจารณาในการพิจารณาอนุมัติอนุญาตให้มีการประกอบกิจการโรงงาน คือ กฎกระทรวงฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 (ต่อไปนี้จะเรียกว่า กฎกระทรวงฉบับที่ 2 ฯ) โดยกฎกระทรวงฉบับที่ 2 ฯ หมวด 1 ที่ตั้ง สภาพแวดล้อม ลักษณะอาคารและลักษณะภายในของโรงงาน ข้อ 4 บัญญัติไว้ว่า “โรงงานจำพวกที่ 3 นอกจากห้ามตั้งในบริเวณตาม ข้อ 2 แล้ว ต้องตั้งอยู่ในทำเลและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม มีบริเวณเพียงพอที่จะประกอบกิจการอุตสาหกรรมตามขนาด และประเภทหรือชนิดของโรงงาน โดยไม่อาจ

ก่อให้เกิดอันตราย เหตุรำคาญ หรือความเสียหายต่อบุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น” รายละเอียดปรากฏตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535)ฯ เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 30

อย่างไรก็ตาม ผู้ฟ้องคดีขอเรียนต่อศาลว่า พื้นที่ตั้งโรงงานที่พิพาทตามที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ 5 นั้น กลับปรากฏว่าอยู่ในทำเลและสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมสำหรับการประกอบกิจการโรงงานเก็บรักษาพีช เมล็ดพีช หรือผลิตผลจากพีช ในโกดัง และขัดต่อบทบัญญัติข้อ 4 ของกฎหมายกระทรวงฉบับที่ 2 ฯ อย่างชัดเจนด้วยเหตุผลหลายประการดังต่อไปนี้

1) การประกอบกิจการโรงงานเก็บรักษาพีช เมล็ดพีช หรือผลิตผลจากพีช ในโกดังของบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคลป์พิตอล จำกัด บนทำเลที่ตั้งโรงงานตามที่ได้รับอนุญาตจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ 5 จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนผู้อยู่อาศัยรอบๆ โรงงาน เนื่องจากโดยลักษณะของโครงการโกดังเก็บสินค้าและท่าเทียบเรือของบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคลป์พิตอล จำกัด เป็นกิจการขนาดใหญ่ ประกอบด้วยโรงงานโกดังเก็บสินค้าขนาดใหญ่หลายอาคาร และท่าเทียบเรือที่สามารถรองรับเรือบรรทุกสินค้าได้จำนวนหลายลำพร้อมๆ กัน ซึ่งในการประกอบกิจการขนถ่ายสินค้าเกษตร เช่น มันสำปะหลัง จะก่อให้เกิดฝุ่นละออง กลิ่นเหม็น และเสียงดังที่มีผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนรอบๆ โครงการ รวมถึงเหตุเดือดร้อนรำคาญอื่นๆ อันเกิดจากการประกอบกิจการ เช่น ความปลอดภัยในการใช้ถนนของคนในชุมชน เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของรถบรรทุกขนาดใหญ่ที่มาทำการขนส่งสินค้าให้กับโครงการหรือการลำเลียงขนถ่ายผลผลิตลงเรือหรือเก็บในโกดังในช่วงเวลากลางคืนสร้างความเดือดร้อนรำคาญรบกวนผู้อยู่อาศัยรอบๆ โครงการและย่อมส่งผลเสียต่อสุขภาพและความเป็นอยู่โดยปกติสุขของประชาชนในพื้นที่

2) ที่ตั้งของโรงงานเก็บรักษาพีช เมล็ดพีช หรือผลิตผลจากพีช ในโกดังตามใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานเลขที่ จ 3-2(5)-12/59 ฉช ถึงเลขที่ จ 3-2(5)-18/59 ฉช รวม 7 ฉบับ ตั้งอยู่ในเขตที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม ตามกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมชุมชนสุวินทวงศ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ.2558 ที่มีข้อกำหนดห้ามสร้างโรงงานทุกจำพวก ยกเว้นโรงงานจำพวกตามบัญชีท้ายกฎกระทรวง และโรงงานบำบัดน้ำเสียของชุมชนที่มีระยะห่างจากริมแม่น้ำบางปะกงไม่น้อยกว่า 500 เมตร ซึ่งความข้อดังกล่าวนี้นอกจากจะเป็นข้อกำหนดที่ทำให้การพิจารณาออกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 5 ให้แก่บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แอ็คทีวอล จำกัด ซึ่งได้กระทำไปภายหลังจากที่กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมชุมชนสุวินทวงศ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ.2558 มีผลใช้บังคับ ถือเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายโดยชัดแจ้งตามข้อเท็จจริงที่ได้เรียนต่อศาลในข้อ 4.3.1 ข้างต้นแล้ว ข้อกำหนดของผังเมืองรวมซึ่งได้ผ่านกระบวนการศึกษารวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลความเหมาะสมของพื้นที่มาแล้วทั้งในขั้นตอนการวางและจัดทำผังเมืองรวมและผ่านการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนด้วยนั้น ยังเป็นข้อเท็จจริงที่บ่งชี้และยืนยันให้เห็นถึงสภาพของพื้นที่ตำบลสนามจันทร์ อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ว่าเหมาะสมแก่การสงวนรักษาและจัดสรรไว้ใช้ประโยชน์ด้านเกษตรกรรมและไม่ควรมีการประกอบกิจการโรงงานทุกประเภท เว้นแต่โรงงานบางประเภทตามบัญชีท้ายกฎกระทรวง และโรงบำบัดน้ำเสียของชุมชน แต่ทั้งนี้ต้องตั้งอยู่ห่างจากริมแม่น้ำบางปะกงและคลองสาธารณะต่างๆ ไม่น้อยกว่า 500 เมตร สอดคล้องกับความ เป็นจริงที่สภาพระบบนิเวศของพื้นที่ที่เป็นป่าชายเลนชั้นกระจายบริเวณปากแม่น้ำและริมชายฝั่งแม่น้ำบางปะกงขึ้นไปจนถึงเขตอำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ถือเป็นระบบนิเวศที่มีลักษณะ เฉพาะตัว เป็นแหล่งที่อยู่อาศัย แหล่งอาหาร และแหล่งวางไข่อนุบาลสัตว์น้ำ อันเป็นแหล่ง ทรัพยากรธรรมชาติที่ชุมชนคนในพื้นที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน เช่น การประมงพื้นบ้านที่เป็นวิถีชีวิต ของผู้คนที่ยังอาศัยอยู่กับแม่น้ำบางปะกงและคลองสาขาต่างๆ เกิดเป็นภูมิปัญญาชาวบ้านในการ

พัฒนาอุปกรณ์เครื่องมือในการจับสัตว์น้ำ มีการเพาะพันธุ์สัตว์น้ำ การอนุบาลสัตว์น้ำ การเลี้ยงสัตว์น้ำ การพัฒนาเทคโนโลยีของกรมประมงผสมผสานกับภูมิปัญญาชาวบ้านของผู้คน ทำให้การประมงเป็นอาชีพสำคัญของคนในอำเภอบ้านโพธิ์ และเป็นมาอย่างยั่งยืนซึ่งควรจะรักษาให้คงอยู่ต่อไป

นอกจากนี้ ปัจจุบันยังได้มีการประกาศกฎกระทรวงฉบับที่ 25 (พ.ศ.2559) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2535 เพิ่มเติม (3) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2535 ความว่า “(3) ภายในระยะ 100 เมตร จากแหล่งน้ำสาธารณะที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยจะกำหนดเฉพาะบริเวณหนึ่งบริเวณใดของแหล่งน้ำสาธารณะตามความจำเป็นของแต่ละพื้นที่ก็ได้” ซึ่งมีผลเป็นการกำหนดห้ามตั้งโรงงานจำพวกที่ 3 ในบริเวณใกล้กับแหล่งน้ำสาธารณะภายในระยะ 100 เมตร ซึ่งแม้จะเป็นข้อกำหนดที่ประกาศออกมาใช้บังคับภายหลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 5 ได้พิจารณาออกไปอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่พิพาทไปแล้ว และปัจจุบันยังไม่มี การออกประกาศกำหนดแหล่งน้ำสาธารณะโดยรัฐมนตรีก็ตาม แต่ย่อมถือเป็นข้อเท็จจริงที่แสดงให้เห็นถึงเจตนารมณ์ของภาครัฐที่มีความห่วงกังวลและต้องการป้องกันมิให้เกิดปัญหาด้านความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม รวมถึงภัยคุกคามที่อาจส่งผลกระทบต่อแหล่งน้ำสาธารณะ **รายละเอียดปรากฏตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 25 (พ.ศ.2559) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2535 เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 31**

3) ตามมติคณะรัฐมนตรี วันที่ 3 พฤศจิกายน 2552 เรื่องการทบทวนมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2543 เรื่อง ทะเบียนรายนามพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติ และระดับชาติของประเทศไทย และมาตรการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ ได้กำหนดให้แม่น้ำบางปะกงเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับชาติ **รายละเอียดปรากฏตาม เอกสารเรื่องมติ**

คณะรัฐมนตรี วันที่ 3 พฤศจิกายน 2552 เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 9 ที่อ้างแล้ว โดย

แม่น้ำบางปะกงถือเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญทางนิเวศวิทยาและการอนุรักษ์ธรรมชาติ เป็นแหล่งรวมสายพันธุ์พืชและสัตว์ประจำถิ่น เป็นพื้นที่อาศัยที่สำคัญสำหรับนกน้ำ และนกอพยพ และเป็นถิ่นที่อยู่หากิน ที่วางไข่ และแหล่งอนุบาลลูกอ่อนของปลาและสัตว์น้ำนานาชนิดหลายสายพันธุ์ รวมถึงสัตว์นานาชนิดทั้งที่หาได้ยากและใกล้สูญพันธุ์ จึงถือเป็นแหล่งรวมพันธุกรรมที่สำคัญยิ่ง และมีความสำคัญในด้านเศรษฐกิจทั้งในแง่การคมนาคมในท้องถิ่น และเป็นแหล่งทำประมงที่สำคัญ มีคุณค่าทางนันทนาการและการท่องเที่ยวทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม เป็นแหล่งส่งผ่านเคลื่อนย้ายถ่ายเทธาตุอาหารและมวลชีวภาพ ไปตามการไหลของน้ำผิวดิน เพิ่มความอุดมสมบูรณ์ให้แก่ระบบนิเวศโดยรอบและบริเวณใกล้เคียง ช่วยป้องกันภัยธรรมชาติเป็นแหล่งเก็บน้ำฝนและน้ำท่า ช่วยลดและป้องกันปัญหาน้ำท่วมฉับพลัน พืชพรรณในพื้นที่ชุ่มน้ำ โดยเฉพาะป่าชายเลน ช่วยป้องกันรักษาชายฝั่งทะเลและลดการพังทลายของชายคลองชายฝั่ง จึงเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญและควรค่าแก่การอนุรักษ์รักษาความอุดมสมบูรณ์เอาไว้เพื่อประโยชน์ส่วนรวมตลอดจนควรควบคุมและป้องกันการใช้ประโยชน์ที่จะส่งผลกระทบต่อพื้นที่ชุ่มน้ำด้วย และยอมไม่เหมาะแก่การอนุญาตให้มีการประกอบกิจการโครงการก่อสร้างเก็บสินค้าและท่าเทียบเรือของบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคปปิตอล จำกัด ที่เป็นกิจการขนาดใหญ่และมีที่ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำบางปะกง ซึ่งในการก่อสร้างและประกอบกิจการของโครงการจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศของพื้นที่ชุ่มน้ำอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงและไม่อาจแก้ไขเยียวยาได้ในภายหลัง

โดยข้อมูลและเหตุผลความไม่เหมาะสมหลายประการดังกล่าวข้างต้นนั้น ผู้ฟ้องคดีและประชาชนในพื้นที่ในนามสมัชชาแปดริ้วเมืองยั่งยืน ผู้ฟ้องคดีที่ 1 ได้เคยชี้แจงไว้ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ 5 แล้วเมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2559 ในการยื่นหนังสือคัดค้านการพิจารณาออกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานให้แก่บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคปปิตอล จำกัด ในขั้นตอนการปิดประกาศ

รับฟังความคิดเห็นของประชาชนในการพิจารณาเกี่ยวกับโรงงานจำพวกที่ 3 รายละเอียดปรากฏตามหนังสือขอให้พิจารณาไม่ออกใบอนุญาตโรงงานจำพวกที่ 3 ของบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แค็ปปิตอล จำกัด ทั้งหมด ลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2559 ของสมัชชาแปดริ้วเมืองย้งยีน
เอกสารท้ายคำฟ้อง หมายเลข 32

ตั้งข้อเท็จจริงที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้ฟ้องคดีขอเรียนยืนยันต่อศาลว่า พื้นที่ตั้งโรงงานตามใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานเลขที่ จ 3-2(5)-12/59 จน ถึงเลขที่ จ 3-2(5)-18/59 จน รวม 7 ฉบับ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 5 ออกให้แก่บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แค็ปปิตอล จำกัด อยู่ในทำเลที่ตั้งที่ไม่เหมาะสมอย่างชัดเจนและการประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดอันตรายเหตุรำคาญ หรือความเสียหายต่อผู้ฟ้องคดีและประชาชนในพื้นที่ ขัดต่อข้อ 4 แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ 2 (พ.ศ.2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 5 พิจารณาออกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ทั้ง 7 ฉบับดังกล่าวให้แก่บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แค็ปปิตอล จำกัด กรณีจึงเป็นการออกคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขัดต่อกฎกระทรวงฉบับที่ 2 พ.ศ.2535 ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2535

ด้วยเหตุผล ข้อเท็จจริง และข้อกฎหมายดังที่กล่าวมาแสดงให้เห็นว่า การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 เป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ไม่ควบคุมดูแลหรือดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ปลอมให้บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แค็ปปิตอล จำกัด เจ้าของโครงการโกดังเก็บสินค้าและท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้าที่ตั้งอยู่บริเวณริมฝั่งแม่น้ำบางปะกง ตำบลสนามจันทร์ อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ปลุกสร้างและใช้เขื่อนป้องกันตลิ่งเป็นท่าเทียบเรือโดยไม่ได้รับใบอนุญาตให้ปลุกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำประเภทท่าเทียบเรือโดยถูกต้องตามกฎหมาย และการออกใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาตก่อสร้าง

อาคารเชื่อมคอนกรีตเสริมเหล็กเพื่อป้องกันตลิ่งพังลงริมแม่น้ำ จำนวน 10 ฉบับของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 4 และการออกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานสำหรับกิจการเก็บรักษาพืช เมล็ดพืช หรือผลิตผลจากพืชในโกดัง จำนวน 7 ฉบับ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 5 เป็นการออกคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดีทั้งหมดไม่มีทางเลือกอื่นใดที่จะป้องกันและเยียวยาความเสียหายต่อผู้ฟ้องคดี ชุมชน คุณภาพสิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศของพื้นที่ลุ่มน้ำแม่น้ำบางปะกงได้ จึงต้องฟ้องคดีนี้ต่อศาล เพื่อขอให้ศาลโปรดพิจารณาพิพากษาตามหลักกฎหมายปกครอง หลักกฎหมายสิ่งแวดล้อม และหลักความยุติธรรม อันจะเป็นการสร้างบรรทัดฐานในการตีความบังคับใช้กฎหมายของหน่วยงานรัฐ เพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้ฟ้องคดี สิ่งแวดล้อม และประโยชน์สาธารณะของชาติต่อไป

คำขอท้ายฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีทั้ง 9 ราย ขอให้ศาลปกครองระยองได้โปรดพิจารณาและมีคำพิพากษา

1. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 และที่ 2 ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ระงับการก่อสร้างและการใช้เชื่อมป้องกันตลิ่งบริเวณริมฝั่งแม่น้ำบางปะกงหน้าที่ดินโฉนดเลขที่ 1941, 1925, 1931, 24567, 1955, 1957, 1929, 1930, 1956, 7527, 12626, 13609 และ 1941 ตำบลสนามจันทร์ อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ตามหนังสือสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาฉะเชิงเทรา เลขที่ คค 0312.3/19.1 ถึงเลขที่ คค 0312.3/19.8 ลงวันที่ 6 มกราคม 2557 เป็นท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้าในการประกอบกิจการของบริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แอ็คทีวอล จำกัด

2. เพิกถอนใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร (เขื่อนป้องกันตลิ่ง) เลขที่ 1/2557, 2/2557, 3/2557, 4/2557, 5/2557, 6/2557, 7/2557, 8/2557, 9/2557 และ เลข ที่ 10/2557 ลงวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2557 รวม 10 ฉบับที่ออกโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ 4 รวมถึงการต่ออายุใบอนุญาตดังกล่าวทุกฉบับทั้ง 3 ครั้งและที่จะมีการต่ออายุเพิ่มเติมในอนาคต
3. เพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานเลขที่ จ 3-2(5)-12/59 ฉช, จ 3-2(5)-13/59 ฉช, จ 3-2(5)-14/59 ฉช, จ 3-2(5)-15/59 ฉช, จ 3-2(5)-16/59 ฉช, จ 3-2(5)-17/59 ฉช และเลขที่ จ 3-2(5)-18/59 ฉช รวม 7 ฉบับ ที่ออกโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ 5 ให้แก่บริษัท อีสเทิร์น ที พี เค แคปปิตอล จำกัด